

V gospodarstvu zahtevajo zmanjšanje vseh stroškov

Začelo se je zares. Tudi v kamniškem gospodarstvu gre le še za silo, za sproti, kot bi lahko dejali. Zato tudi zahteve po razbremenjevanju gospodarstva ne smejo biti več le deklarativne, ampak zelo konkretne.

Cimbolj je treba zmanjšati vse nepotrebne stroške znotraj tovarniškega dvorišča, kakor tudi tiste, ki jih povzročajo raznorazni »sodelavci« gospodarstva — naj bo to članarina za članstvo v medobčinski gospodarski zbornici (članstvo naj v bodoče ne bi bilo več obvezno!), saj se kamniškim gospodarstvenikom ne zdi, da bi za plačano članarino res dobili ekvivalentne usluge omenjene organizacije, ali pa stroški komunalnega odvoza in še česa, ki jih podjetjem izvajalci takih in podobnih storitev po mnenju direktorjev zaračunavajo preveč pavalšno, po kvadraturi ali kako drugače. Tudi tu bomo morali delati bolj varčno, so menili na zadnji, avgustovski seji občinskega odbora gospodarske zbornice. Na seji so ob poslovanju v posameznih kamniških podjetjih obravnavali še predlog za zmanjšanje članarine v gospodarski zbornici Slovenije, in dogovor o nadaljnji organizaciji občinskega odbora GZS.

Direktor Ete je o poslovanju povedal, da so v polletju navadno v njihovem podjetju zaradi narave proizvodnje rezultati dokaj dobri, taki so tudi letos, nekaj problemov je bilo le z nabavo surovin. V Zarji so ob polletju prikazali minimalno izgubo. Po besedah direktorja je glavni problem upad investicijske dejavnosti, kamor spada tudi njihova montaža, ki je praktično brez dela. Glede predvidene reorganizacije je nekaj pomislekov še znotraj firme, pa tudi nekaj predvidenih partnerjev oziroma bodočih delničarjev se je medtem že premislilo. Po besedah direktorja bo reorganizacija — razbitje Zarje v dve ali tri podjetja nujna, zmanjšati bo treba tudi zaposlenost v klasičnih programih, saj je tu vsaj pol manj dela kot prej. Brez večjih posegov v reorganizaciji bo šla Zarja slej ko prej v stečaj, je še dejal direktor.

Da ni povpraševanja, in zato je tudi proizvodnja manjša, je povedal direktor Kemostika, zato bodo tudi pri njih nujni nekateri ukrepi — od zmanjšanja zaposlenih (že sedaj jih je le 70) do iska-

nja novih proizvodnih programov. Podobno je v Svitu; čeprav so za 20 odstotkov zmanjšali planirano proizvodnjo, so trenutno zmogljivosti zasedene le 70 do 80 odstotno. Večinoma delajo le še za izvoz, imajo tudi veliko dolžnikov.

Graditelj je — kot že večkrat — pozval občino, naj mu pomaga, saj se trg zanje zapira (zato bi bilo lepo, da bi saj v lastni občini imeli prednost, pravijo). V polletju so imeli za milijon dinarjev izgube, če jim ne bodo pomagali, bo firma po besedah direktorja propadla. Povedal je še, da so nelikvidni, imajo šest do sedem mesečnih plač v terjatvah in jese- ni pričakujejo še večje težave. Tudi Utokov direktor je dejal, da so razmere dokaj dramatične, saj delajo v eni najbolj obremenjenih dejavnosti. Direktor Svilanita je povedal, da je stanje resno tudi pri njih, razburjal pa se je predvsem zato (enako kot Utok), ker naši vodilni (republiški, pa tudi zvezni — z nerazumljivimi ukrepi) politiki le govorijo, konkretnega razbremenjevanja gospodarstva pa ni od nikoder. Za 15 odstotkov so proizvodnjo znižali v Titanu, in sicer zaradi manjšega povpraševanja. Zaradi dveh zelenih zim je kooperacija s Tyrolijo skoraj propadla. Kljub temu pa je proizvodnja intenzivnejša na drugih področjih, tako da so v tem polletju dosegli za 12 odstotkov višji izvoz. Direktor je še dodal, da ima Titan za 164 milijonov terjatev, ker pa so v zadnjem času močno obnovili proizvodnjo, imajo tudi dokaj visoko amortizacijo (22 milijonov dinarjev).

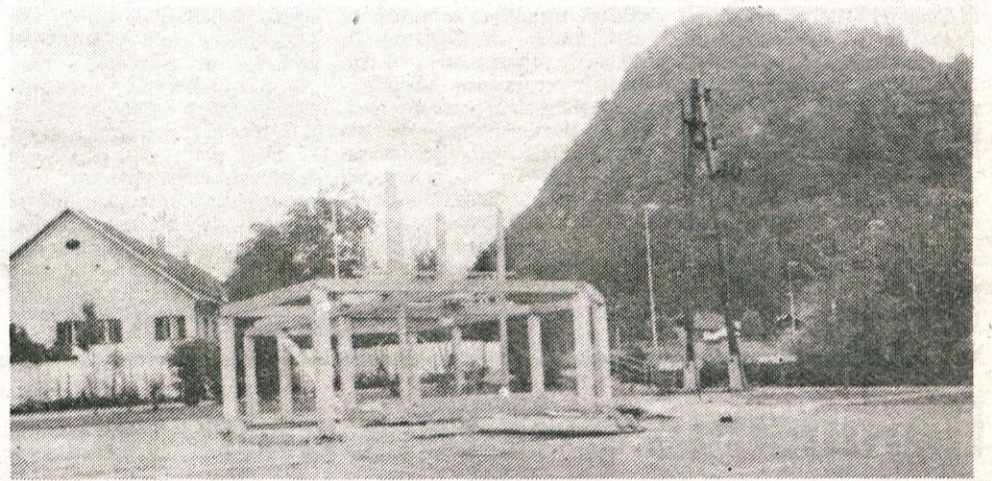
Tudi KIK ima veliko dolžnikov, program črnega smodnika je neakumulativen, ker ima zelo nizko ceno na tujem trgu, izvozi jo pa ga 90 odstotkov. Tudi pri razstrelivih ni naročil, saj upada posel v gradbeništvu, velik izpad imajo zaradi nesreče v rudniku v Tuzli, tudi v Kuvajtu so imeli nekaj posla. Trenutno se v KIK-u pogovarjajo z nemškim partnerjem za sovlaganje. V Menini proizvodnja zaenkrat poteka nemoteno, po občinski statistiki so celo najuspešnejši v občini. Direktor je še omenil, da so dali 20 odstotkov proizvodnje v zasebni sektor. V Stolu se še naprej usmerjajo v izvoz, ukinjajo proizvode, ki ne prinašajo dobička. Sicer pa imajo tudi oni zaradi

zmanjšanja investicijske dejavnosti manj poslov, na domačem trgu se je povpraševanje zmanjšalo, za izvoz pa tudi ne delajo več kot polovico vse proizvodnje, saj je le-ta zaradi podcenjevanja dinarja še vedno dohodkovno nedonosna. V Stolu je še vedno 150 do 200 ljudi preveč in če bo tečaj zamrznjen še naprej, bo treba stroške proizvodnje še bistveno zmanjšati — to velja seveda tudi za število zaposlenih. V Svilanitu so po besedah direktorja v aprilu doživeli pravi šok, prodaja jim je padla za polovico, zato so bili prisiljeni v veliko zniževanje cen, zaradi zmanjšanja naročil so znižali proizvodnjo. Nasprotno pa so imeli veliko naročil za izvoz že v začetku leta, vendar pa vseh niso mogli izpolniti zaradi zmanjšanja kvot. Smešno, vendar se kljub poudarjanju politikov, da moramo biti usmerjeni v Evropo, v izvoz, le ta ne izplača, prav zaradi napačne politike do izvoznikov. Tudi Svilanit zmanjšuje število zaposlenih (od 900 na 818 zaposlenih), zaradi nelikvidnosti pa so bili prisiljeni znižati stroške tudi tako, da so zmanjšali nakup repromateriala.

Po pregledu gospodarjenja v kamniških podjetjih v polletju so gospodarstveniki poudarili, da bodo še naprej težili k zmanjševanju vseh stroškov, enako pa zahtevajo tudi od občinskih organov in družbenih dejavnosti, da čimprej pripravijo svoje programe racionalizacije. Na poslanca naše občine v zboru združenega dela republiške skupščine Jožeta Berleca pa so naslovili nekaj pobud — kot je vprašljivost gospodarske zbornice, ki gospodarstvu po mnenju kamniških direktorjev povzroča prevelike stroške; zanima pa jih še, kje so krediti za oživitvev gospodarstva in ali je umestno še naprej imeti sodišča združenega dela.

Ob obravnavanju nadaljnjega delovanja občinskega odbora gospodarske zbornice so predlagali, da se v okviru občine organizira Društvo direktorjev, v katerem naj bi bilo članstvo prostovoljno. Menili so, da neakcijski način sodelovanja in izmenjave interesov in izkušenj v gospodarstvu še vedno mora biti. Do septembra, ko bo ustavni občni zbor omenjenega društva, bodo dali tudi pripombe na predlagani pravilnik.

ROMANA GRČAR

»Biserček« na parkirišču pred športno halo ob povezovalni cesti — fotografirano 7. septembra. Foto: Romana Grčar

S seje izvršnega sveta

Kdo se s kom igra

Včasih je bil avgust mesec »kislih kumaric«. Vlada lo je zatišje, tako v gospodarstvu, predvsem pa v politiki, ki si je ta čas navadno privoščila takomenovane parlamentarne počitnice. Tokrat ni bilo tako: ravno v avgustu se je zgodilo toliko »majhnih velikih reči« v našem mestu, da bomo še dolgo lahko govorili o njih. Ena od teh je tudi »biserček« na enem osrednjih kamniških parkirišč, pred športno halo ob povezovalni cesti. Mnogi, ki so konec avgusta prihajali z zasluženega počitka, so z začudenjem pogledovali na parkirišče, v katero se je začel zajedati tujek, ki na parkirni prostor vsekakor ne sodi — okrepčevalnica oziroma »paviljonski objekt Picolino«.

Zakaj tam, kako si lahko nekdo to privoščil, da na »ozemlju« javnega dobra, parkirnem prostoru, za katerega je prispevala celotna družba, še posebej pa kamniško gospodarstvo (seveda zato, da služi svojemu namenu, saj je znano, da parkirišče v Kamniku manjka) postavi okrepčevalnico, kot da teh v našem mestu še ni dovolj, kot da ni primernejšega prostora, če je že potreben? Kdo je to dovolil?

Obdobje zatišja v vročih avgustovskih dneh je izkoristil podjetni zasebnik Rajko Poje, ki v našem mestu ni neznan. Na mestu, kjer je sedaj Rondo Veronika je bil prej bife »Slovenija«, tudi začasnost omenjenega objekta, katerega lastnik je bil Rajko Poje, ni bila čisto natančno določena in že v tistem obdobju je bil Poje stalna stranka občinskih upravnih organov.

Tokrat je izkoristil neizkušeno nove vlade, jim natrosil idej o tem, kako koristno okrepčevalnico z dobrotami, ki jih naše mesto vsekakor potrebuje (in to prav na tistem mestu) misli postaviti in kako bo prav njegova okrepčevalnica pomenila velik prispevek k turistični ponudbi našega mesta. In da bo koristen tudi zato, ker bo dal nekaj novih delovnih mest. Na priporočilo sveta za revitalizacijo je 16. avgusta obravnavala ta predlog oziroma Pojeto ponudbo tudi naša mlada občinska vlada (komaj dobrih sto dni ji je bilo takrat). Seveda tako »koristnega predloga« niso mogli zavrniti — obenem pa so poudarili, da dajejo pozitivno mnenje le k začasnemu objektu tega značaja. Vendar pa v sklepu izvršnega sveta začasnost ni bila izrecno omenjena. To pa je bilo dovolj, da je »z vsemi žavbami namazani Poje« to spretno izkoristil, pozabil na dogovor o začasnosti objekta in začel »riti« po asfaltu, da si je lahko naredil betonske temelje sredi parkirišča. Očitno se mu ni zdelo vredno razmisliti, da bi mu upravni organi za tak prekršek lahko kaj storili. Njihovo počasnost v odločanju oziroma v odzivanju na določene stvari je očitno poznal iz prejšnjih časov.

Dejstvo je, da bi za objekt, kakršnega je zastavil na parkirnem prostoru, katerega lastnik je Komunalno podjetje, moral pridobiti lokacijsko dovoljenje, na pa dobiti le soglasje vlade, ki za taka dovoljenja niti ni pristojna.

In potem se je začelo sestankovanje na temo »Poje oziroma objekt Picolino«. Na seji občinskega izvršnega sveta 4. septembra je bila posebna točka dnevnega reda — predlog za ustavitve del na kiosku Picolino. Tokrat je bila njegova začasnost poudarjena že v imenu »kiosk«.

Člani izvršnega sveta so tokrat na seji že ugotavljali, da so bili »prinešeni okrog«, da je Poje izkoristil njihovo zaupanje, še bolj verjetno pa nepazljivost in njihovo neizkušeno. Strinjali so se, da je treba gradnjo zidanega objekta takoj preprečiti, vendar so poudarili, da morajo to narediti ustrezne inšpekcijske službe, ki naj ugotovijo, če investitor dela v skladu z dovoljenji. Toliko o tem. Nihče pa se takrat ni vprašal, zakaj sploh tak objekt, predvsem pa na tistem mestu, na parkirnem prostoru?! Čeprav je investitor boja usno zagotovil, da bo kasneje poskrbel za nadomestna parkirišča — oprostite, prosim, ali smo v Butalah?

Torej, vse je prepuščeno inšpekcijskim službam. Naj pokažejo, če so sposobne! Medtem, ko so v vladi sestankovali, pa je Rajko Poje pridno gradil naprej in se ni zmenil za posege urbanističnega inšpektorja, ni mu bilo mar, da so ga medtem obiskovali šefi inšpektorata, policija in še kdo. Pridno je mahal s sklepom izvršnega sveta (Sklep 56/9), da se mu dovoli gradnja

objekta Picolino na omenjeni lokaciji. Iz betonske podloge so zrasli betonski stebri, zatem leseno ogrodje, kasneje še »gruša«. In potrebna je bila izredna seja izvršnega sveta! Tema — Picolino. Sedaj so že malčki po mestu vedeli, kaj je to. Na omenjeni seji, 11. septembra so v glavnem govorili inšpektorji, konkretnije, urbanistični inšpektor je poročal, kaj je doslej ukrenil zoper kršitelja, in kaj še pripravlja — bistvo vsega pa je bila odločba urbanističnega inšpektorja, da mora investitor — Picolino d. o. o. iz Mengeške 20 v Trzinu takoj po prejemu odločbe odstraniti paviljonski objekt »Picolino«, ki ga gradi na parkirnem prostoru pred športno halo ob povezovalni ulici, predvsem pa, da omenjeni prostor vzpostavi v prejšnje stanje, seveda na lastne stroške. Saj je tudi na svojo odgovornost postavil zidan objekt in ne kioski!

Urbanistični inšpektor Jože Hostnik je na zadnji, izredni seji izvršnega sveta povedal, da je na podlagi ugotovitve gradbene inšpekcije dne 28. 8. in ogledov na kraju samem 7., 8. in 9. septembra ter ob preverbi pri pristojnem sekretariatu za prostorsko urejanje in varstvo okolja občine Kamnik ugotovil, da Picolino gradi paviljonski objekt na zemljišču, katerega lastnik je Komunalno podjetje, brez lokacijskega dovoljenja, predvsem pa je ugotovil, da je po ureditvenem načrtu omenjeno zemljišče namenjeno izključno mirujočemu prometu, torej parkirišču in nikakršnim drugim dejavnostim. Inšpektor je še povedal, da za omenjeni objekt sploh ni mogoče izdati lokacijskega dovoljenja, saj investitor gradi na zemljišču, ki ni njegovo, po zakonu o urejanju naselij in drugih posegih v prostor pa je dokazilo o pravici razpolaganja z zemljiščem bistveni pogoj za izdajo lokacijskega dovoljenja. Ob tem pa je treba poudariti tudi to, da se na omenjenem zemljišču izvajajo tudi gradbena dela, ki so v nasprotju z veljavnim ureditvenim načrtom.

Zato je inšpektor odredil odstranitev objekta. Kaj se iz tega lahko naučimo? Da vsaka šola nekaj stane. Vendar pa je bila slednja le predgra! Vprašati se moramo, kako je sploh mogoče, da je toliko časa trajalo od ugotovitve, da je Poje zastavil z objektom takega značaja, ki nima nič skupnega s kioskom, za katerega je dobil soglasje izvršnega sveta, pa do prvih ukrepov za ustavitve del na objektu. Smo si morali res vsi Kamničani nabrusiti živce ob pogledu na »biser« sredi parkirišča?

Tudi vladi bi moralo slednje biti v poduk, da bodo v bodoče prej trikrat premislili, preden bodo poslušali priporočila raznih svetov in dajali soglasja k stvarim, za katere se kasneje izkaže, da so čisto nekaj drugega. In še en pomislek, ki ga vlada ob soglasjanju s postavitvijo kioska očitno ni imela. Ali je sploh umestno dovoliti kakršenkoli objekt na omenjeni lokaciji oziroma v bližnji okolici. Ali bifeji in podobne okrepčevalnice niso le še ena nevarnost več za šolarje, ki bi se tam ustavljali, lahko tudi na kozarčku, in potem brezglavo prečkali tako nevarno križišče pred srednješolskim centrom na obvoznici?

Ob koncu izredne seje so člani izvršnega sveta še dodali, da s sklepom o odstranitvi objekta »Picolino« s parkirnega prostora pred športno halo ob povezovalni cesti postane neveljaven tudi sklep o začasnosti, kar pomeni, da zaradi nekorrektne obnašanja investitorja Rajka Pojeta izvršni svet umika tudi soglasje o začasnosti omenjenega objekta na tej lokaciji.

ROMANA GRČAR

Obvestilo!

Obveščamo vas, da se je uredništvo Kamniškega občana preselilo v prostore na občini. Tako nas odslej dobite na Titovem trgu 1, prvo nadstropje, soba 25. Do nadaljnjega imamo tudi začasno telefonsko številko: 831-511, 831-504 in 831-266 (vse tri številke hišne centrale), interna 29.

UREDNIŠTVO

Dvajseti dnevi narodnih noš

Izgleda, da se je tradicionalna prireditev narodnih noš, ki v prvih dneh septembra pozdravi Kamničane in ostale obiskovalce mesta, dodobra »prijela« mesta

in ljudi v njem. Nekaj časa je že kazalo, da se bodo ti dnevi popolnoma izrodili v kič in plehke prireditve, pa le ni čisto tako. Letos je zanimiva prireditev do-

dobra napolnila Kamnik. Tudi prireditve od petka, 7., do nedelje, 9. septembra, so bile bogato obiskane. Zvrstile so se neštete folklorne skupine, modna revija, promenadni koncert, ob tej priložnosti pa je bila nad kavarno Veronika odprta tudi razstava »Arting creativ«, kjer so se predstavili umetniki iz zahodnonemškega Ennigerlocha.

Z vremenom je v petek slabo kazalo, vendar sta bila naslednja dneva sončna, le večeri so bili hladni in marsikdo je s sedenjem na veseličnih prostorih na Trgu prijateljstva ali na Titovem trgu in za kavarno, kjer so vse dni odmevali prijetni zvoki melodij, staknil prvi letošnji prehlad. Pa nič zato, ob dobri jedi in pijači se vse pozabi. Stojnice so bile letos postavljene še na več mestih, prodajalci pa so bili tokrat

(nadaljevanje na 3. strani)

V času narodnih noš je potekala razstava zahodnonemških umetnikov iz Ennigerlocha. Na otvoritvi v razstavišču Veronika so v kulturnem delu nastopili citrar Tomaž Plahutnik, pevka Brigita Vrhovnik (na sliki) in basist Rok Lap.

Iz gospodarstva

Kikov prispevek za čistejšo okolje

Vse prevečkrat je Kemijska industrija Kamnik omenjena kot eden večjih onesnaževalcev v občini. Če hrup, ki ga vsak dan od 9. do 12. ure povzroča preskušanje njihovih razstreliv, upoštevamo kot moteč ekološki faktor, je to delno res. Tudi do nekontroliranih izlivov meteorne vode v Kamniško Bistrico je že prišlo. Pri predelavi aluminija pa imajo zaprt tehnološki proces, tudi pri črnem smodniku v naravo ne bi smelo priti veliko okolju škodljivih snovi. Torej, pravijo v podjetju KIK – obtožbe na njihov račun so vse prevečkrat izrečene »na pamet«, nepreverjeno.

Premalo pa se omenja njihovo dolgoletno vlaganje v ekologijo, pravi direktor podjetja, v kate-

rem smo se pred kratkim oglasili, ker so na junijskem mednarodnem sejmu embalaže, transporta in tehnike pakiranja v Gornji Radgoni prejeli jugoslovanskega oskarja za embalažo – in sicer za naravno razgradljivo folijo (polietilensko, razgradi se v času od dveh mesecev do dveh let). Pa slednje še ni vse, pravijo v Kiku, saj je že več let znano, da predelujejo alu prah in paste iz odpadnega aluminijevega materiala – za katerega med drugim plačajo ravno toliko kot bi kupovali čisto surovino. Lahko bi rekli absurd, da tisti, ki odpadke odvažajo (v tem primeru je to KIK, ki pri proizvajalcih jemlje njihov odpadni material iz aluminija), za to še posebej plača. V svetu bi

bilo obratno, sploh pa bi morala država poskrbeti za subvencioniranje take in podobne proizvodnje (iz ekološkega dinarja ali kakor drugače, npr. davčne olajšave).

Povejmo sedaj še nekaj o KIK-ovem najnovejšem prispevku k čistejšemu okolju – **plastiki, ki razpade**, za katero so na sejmu embalaže dobili tako visoko priznanje.

V Kemijski industriji Kamnik so začeli predelovati plastiko in izdelovati embalažne materiale zaradi lastnih potreb, kaj hitro pa je proizvodnja prerasla te okvire. Danes je slednje namreč pomemben del Kikove proizvodnje. V zadnjem obdobju so kot plod lastnega razvoja (v dopolnitvi

z idejami iz tujine) predstavili nov produkt – biorazgradljivo plastiko, ki v idealnih pogojih razpade v ogljikov dioksid in vodo. Trenutno so edini proizvajalec omenjene embalaže. V svetu je taka razgradljiva folija že obvezna (predpisana z zakonom), stroške nekaj dražje filije pa nosi družba, ne pa kupec, kot bo to očitno zaenkrat še pri nas.

Uvajanje embalažnih in drugih izdelkov iz naravno razgradljivega materiala je danes nujnost in hkrati pogoj za izvoz izdelkov na trge razvitega sveta, poleg tega pa je to eden od pogojev, da z našimi izdelki ostanemo oziroma se povzpnejo v višji cenovni razred pri trženju v tujini.

V Kiku so razvili naravno raz-

Takratni predsednik GZS (sejem je bil od 4. do 8. junija) Marko Bulc predaja »Jugoslovanskega oskarja za embalažo« komercialnemu direktorju KIK Matiji Cerarju

gradljivo folijo – BIO folijo v sortimanu, najprimernejšem za uporabo te vrste materiala: folije, rokavi in polrokavi za embaliranje, termokrepljive folije v obi-

ROMANA GRČAR

Demosova prizadevanja za spremembe po volitvah

Kako je z Demosom na Kamniškem sedaj, štiri mesece po volitvah? To se gotovo sprašujejo mnogi občani.

Po volilnih rezultatih sodeč ima Demos v dveh zborih občinske skupščine – družbenopolitičnem in krajevnih skupnostih, skupaj večino (56%). Takšna je bila volja naših občanov. Če ne bi bilo tu še tretjega, prav tako 25-članskega zbora združenega dela, bi Demos kaj lahko »spravil skozi« v skupščini številne zamisli za spremembe, na katere so čakali njegovi volilci celih 45 let. Tako pa pravijo, da se morajo za vsak predlog kar pošteno potruditi in prepričati o splošni koristi teh sprememb tudi ostale delegate, saj imajo tudi ti, nap. v delovnih organizacijah in drugod, do svojih volilcev, to je delavcev, veliko odgovornost kako in za kaj glasujejo v skupščini.

Pa poglejmo, kaj vse so »Demosovci« na zadnjem zasedanju, 18. julija, predlagali skupščini v sprejem. Zaradi precejšnje počitniške odsotnosti, pa tudi brez predhodnega posvetovanja, je sklic te seje v začetku julija, z že določenim dokaj skromnim programom, večino strank v Demosu pošteno presenetil. V časovni stiski niso videle drugega izhoda, kot da vrsto, po njihovem nujnih predlogov sklepov, posredujejo delegatom v glasovanje kar na seji sami.

Ob nekaj več kot dvotretinjski zasedbi je občinska skupščina 18. julija naknadno sprejela na dnevni red le naslednje Demosove

predloge: predlog za začetek postopka za spremembo odloka o organizaciji in delu občinske skupščine in za spremembo poslovnika SO Kamnik ter predlog sklepa o takojšnji ustavitvi poslovanja in pravnega prometa z vsem po vojni zaseženim oz. nacionaliziranim, sedaj družbenim premoženjem na območju občine Kamnik. O slednjem predlogu kasneje, žal, zaradi nesklepnosti skupščine, ko je že nekaj delegatov predčasno zapustilo sejo, ni moglo biti glasovanja in je bilo to za mnoge oškodovance v naši občini še kako pomembno vprašanje odloženo do prihodnje seje, torej za več kot dva meseca. Vse ostale predloge sklepov Demosa je skupščina, v kateri je zaradi dopustov manjkalo lepo število Demosovih delegatov, zavrnila kot ne nujne. Tako Demosu ni preostalo nič drugega kot da te svoje predloge sklepov prekvalificira v pobude, da bi se o njih opredeljevali vsaj na prihodnji, septemski seji.

Tako so šle v skupščinski zapisnik: pobuda o spremembi sestavov vseh dosedanjih komisij, oz. svetov pri izvršnem svetu na podlagi zastopnosti vseh strank, dalje sicer, s strani ZSMS označena kot »ena najbolj neumnih«, pobuda o reševanju vseh problemov med sejami na predsedstvu skupščine, kot tudi za dogovarjanje o dnevnem redu skupščinskih sej med predsedstvom skupščine in predstavniki vseh strank, in kot zadnja tudi pobuda o spremembi uredniškega odbora

Kamniškega občana po pluralnem principu za čas do 30. 9. 1990 in v zvezi s tem tudi za sprejem začasnega pravilnika o izdajanju in izhajanju Kamniškega občana.

Ker bo pobuda o potrditvi začasnega uredniškega odbora Kamniškega občana do 26. septembra, ko naj bi bilo zasedanje skupščine, zastarela, je Demos oblikoval in oddal sedaj nov predlog sklepa o trajnejšem uredniškem odboru. V tem je predlagal za honorarnega odgovornega in glavnega urednika Primoža Henga, sicer poklicnega novinarja s 15-letno prakso, tudi kot urednik, zaposlenega pri radiu »Glas Ljubljana« ali alternativno, Jožeta Ftičarja, dipl. prof. slavistike, sicer dolgoletnega lektorja na RTV Ljubljana. Poleg teh dveh so v 9-članski uredniški odbor, ki naj bi bil hkrati tudi izdajateljski svet, predlagali še prof. Brečo Podbrežnik-Vukmir, prof. Marjeto Humar, Ivano Skamen in Matejo Poljanšek, medtem, ko naj bi stranke ZKS-SDP, SZ in ZSMS – LS predlagale še vsaka po enega člana; v primeru, da bi bil izvoljen za urednika prof. Jože Ftičar, pa bo predlagal Demos še enega člana. Zaradi varčevanja naj bi »Kamniški občan« odslej redno zaposloval zopet samo enega človeka, tako kot je to bilo do nedavna nekaj deset let.

Za septembrsko skupščino je Demos predlagal tudi svojo verzijo odloka o delovnih telesih skupščine občine Kamnik. Za

vsako komisijo predlaga poleg vsebinskega dela še, da jo vodi predsednik, podpredsednik ter različno, še po 5 do 9 članov, tako, da bi bile lahko pluralno sestavljene.

Poleg predloga sprememb v sestavi skupščinske komisije za družbeno ekonomske in komunalne zadeve so na skupščino naslovili tudi predlog sklepa o čim hitrejši racionalizaciji zaposlenih v občinski upravi, zlasti v bivšem sekretariatu, sedaj že razpuščenih sisov, o potrebni nastavitvi nekaterih novih visokokvalificiranih kadrov, za vse zaposlene v upravi pa oskrbeti primerne osebne dohodke.

V Demosu so tudi pripravili utemeljitev predlaganega sklepa o moratoriju prometa z nacionaliziranim premoženjem, da ne bi bilo reševanje tega za občinsko upravo še težavnejše in da ne bi določenih stvari iz tega področja morala kriti celotna občina, torej vsi občani, v obliki dodatnih obdavčitev.

Ta moratorij so od občinske skupščine zahtevali tudi številni udeleženci ustanovnega zbora kamniškega pododbora Združenja lastnikov razlaščenega premoženja, ki je bil 16. avgusta v prepolni veliki dvorani na občini, kjer so izvolili za predsednika Lojza Vavpetiča iz Šmarce. Ta zbor sta v okviru kamniškega Demosa organizirali Slovenska kmečka zveza in Slovenski krščanski demokrati.

Že nekaj mesecev se v Demosu tudi trudijo, da bi dobili nove prostore za vseh pet strank in to v starem zdravstvenem domu. Ti so jim bili ponudeni s strani splošne uprave na občini že v juniju, sedaj pa jim je obljubljena selitev v prvi polovici septembra.

Kot vidite imajo v kamniškem Demosu dela čez glavo. Seveda

vam nismo našli niti približno vsega njihovega delovanja, kot na primer Zelenih o Utku, Veliki planini, Slovenskih socialnih demokratov in Slovenske kmečke zveze Tuhinja, Kamnika in Komende, krščanskih demokratov in slovenskih demokratov pri reševanju prostorskih, ureditvenih, premoženjskih in drugih vprašanj, saj so mnogi njihovi člani že aktivni v večini skupščinskih komisij.

»Dela je mnogo in še več bi ga bilo potrebno postoriti, če hočemo imeti boljši jutri, kot smo si zadali v programu,« pravijo. Zato v Demosu vabijo vse svoje člane in pripadnike njihovih idej, da se še bolj vključijo v ta skupna prizadevanja, bodisi na splošno-občinskem področju ali pa tudi pri delu v samih strankah.

an

Nižji prispevek za podaljšano bivanje v šoli

Pri nenehnem iskanju rezerv za razbremenjevanje gospodarstva smo morali upoštevati tudi programe življenja in dela v osnovnih šolah.

Le-ti so sestavljeni iz zagotovljenega programa, ki je obvezen in enotno financiran ter iz dogovorjenih programov, ki se od občine do občine razlikujejo glede na možnosti, potrebe in seveda predvsem glede na pripravljenost nosilcev odgovornosti družbenega razvoja v občini.

Že v preteklem šolskem letu smo morali črtati iz programa financiranje določene dejavnosti in tako naložiti staršem večje breme.

V kamniški občini je precej otrok iz različnih vzrokov vključenih v oddelke podaljšanega bivanja. Ker sodijo oddelki podaljšanega bivanja v dogovorjeni ali razširjeni program dela osnovne šole, ga morajo sofinancirati starši. Mesečni prispevek 236 din pomeni 25% cene oddelka na učenca. Če k temu prištejemo še ceno kosila, ki znese v povprečju dobrih 500 din, se lahko vprašamo, koliko staršev bo še zmoglo tako velike izdatke.

Na aktivu ravnateljev smo podrobno proučili možnosti in se odločili, da bomo prispevek za oddelke podaljšanega bivanja zmanjšali na 120 din na učenca mesečno in tako nekoliko razbremenili starše.

Upamo, da bomo s tem vsaj delno zmanjšali število otrok, ki so brez nadzora in pomoči prepogosto prepuščeni ulici.

Za aktiv ravnateljev:
Vuko Cmiljanič

Srečanje s Slovenci po svetu

Kar je preteklost razdvojila, naj sedanjost združi

S to mislijo lahko preprosto povzamemo želje in hotenja številnih udeležencev Srečanja s Slovenci po svetu, prireditve, ki jo je kot naslednico nekdanjega izseljenskega piknika v Kamniški Bistrici, na dan sv. Roka, 16. avgusta letos pod Malim gradom v Kamniku pripravila Podružnica slovenske izseljenske matice Kamnik-Domžale. Odprtost in sodelovanje z vsemi brez ideoloških predsodkov sta kot posebno skrb domovine matice za Slovence po svetu, dr. Janez Dular, in ljubljanski škof, msgr. Jožef Kvas.

V času, ki ob mnogi drugih spremembah prinaša tudi nove sestavine in razsežnosti gospodarske, kulturne, duhovne in na sploh nacionalne razpoznavne, je poleg osrednje republiške (srečanje v moji deželi) doživela preobrazbo tudi največja gorenjska

medobčinska prireditve za Slovence po svetu: tako po vsebini, kot tudi po obliki. Donedavna bolj ali manj skromni »izseljenski piknik« v Kamniški Bistrici, je letos v drugem okolju, ob vzhodu Malega gradu v Kamniku, nasledila odmevna kulturna prireditve, Srečanje z rojaki, ki jih je življenjska pot iz različnih razlogov sicer odvedla v širni svet, a je njihova domovina – vsaj po čutenju – še vedno Slovenija.

Osnovni namen organizatorjev, peščice posameznikov, ki povsem neformalno predstavljajo Podružnico slovenske izseljenske matice Kamnik-Domžale (mimogrede: v novih razmerah sta nejasna in sistemsko neopredeljena tako status kot tudi vir in način financiranja te »institucije«) je bil: vsem udeležencem prireditve vzbuditi in opleniniti to in takšno (slovensko) čutenje – z izbiro programa in angžiranjem eminentnih predstavni-

kov gospodarskega, družbenega in političnega področja, seveda pa nista bila naključno izbrana niti čas, niti kraj tega Srečanja. Več kot tisoč udeležencev je primernost teh odločitev potrdilo, tako da ta prireditve na dan sv. Roka lahko (p)ostane tradicionalna.

Rokov dan in vzhodu tedaj romarskega Malega gradu sta bila seveda le okvir, katerega vsebini so po uvodnem nagovoru predsednika SIM Kamnik-Domžale, Toneta Ftičarja, predstavnice občine-gostiteljice, predsednice IS SOB Kamnik Marije Sitar, republiškega ministra za turizem Inga Paša in člana občinskega IS za področji obrti in turizma, Toneta Steleta, največjo »težo« vendarle prispevale besede osrednjega govornika prireditve, člana Izvršnega sveta Slovenije, zadolženega za Slovence po svetu, dr. Janeza Dularja, in pa nato še ljubljanskega škofa, msgr. Jožefa Kvasa,

ki je pred tem maševal na Malem gradu.

Minister dr. Dular je poudaril, da Slovenija gleda na vse Slovence, ne glede na politično prepričanje, kot na rojake: »Vlada bo sodelovala z vsemi Slovenci po svetu. – Vsak, ki je zaradi kakršnega koli razloga Slovenijo zapustil, je doma spet dobrodošel: bodisi kot opazovalec, kaj se tu dogaja, bodisi kot človek slovenske krvi, iščeč svojih korenin, ali pa kot Slovenec, ki želi z domovino poslovno, gospodarsko sodelovati.«

Slovenija želi postati dobra mati, je dejal msgr. Jožef Kvas, prav tako pa tudi slovenska Cerkev, ki po besedah ljubljanskega škofa »iskreno pozdravlja vsakogar, ki se vrne k lepim, vendar preveč pozabljenim vrednotam življenja. Postanimo ljudje, ki si znamo odpustiti, ker le tako postajamo bratje in sestre.«

Program, ki je sledil govornemu delu, so pripravili pevci, bratje Pirnat iz Domžal, Koledniki izpod Grintovcev, Janez Majcenovič, Rok Lap in Tomaž Plahutnik, harmonikarja Pepca Blejc in Božo Matičič, za vedrejši del pa so poskrbeli Kati Turk, Franc Pestotnik-Podokničar in ansambel Krt.

Številni gostje, rojaki od blizu in daleč, so potrdili, da je Srečanje s Slovenci po svetu v Kamniku v novi obliki uspelo. Seveda pa je treba vedeti, da so takrat, ko razpoloženje vzbujali ob prazničnem pritrkavanju, tudi navad-

ne besede slišati kot pesem. Njihov pomen in namen je pravzaprav treba vzeti k srcu v zbranosti in tihoti: gre namreč za veliko bolj resne in usodne stvari, kot si mislimo.

TONE FTIČAR

26. septembra zbiralna akcija neuporabnih oblačil

Občinska organizacija Rdečega križa organizira zbiralno akcijo neuporabnih oblačil v sredo 26. septembra 1990 med 15. in 17. uro.

RK prosi vse darovalce v krajevnih skupnostih s področja mesta Kamnik, da oblačila zložijo v vreče in jih oddajo v skladišču pod avtobusno postajo. Krajevne skupnosti zunaj Kamnika pa naj zbrana oblačila oddajo na običajnih zbirnih mestih.

RK tudi tokrat pričakuje dober odziv. To je prilika, da oddamo vsa neuporabna oblačila in si v stanovanjih napravimo več prostora.

Tako zbrana neuporabna oblačila bodo tekstilni industriji zagotovila preproste surovine, ki jih bodo pridobili s predelavo darovanega blaga.

O akciji zbiranja uporabnih oblačil v mesecu maju in o dobrih rezultatih smo že poročali. RK Kamnik se vsem darovalcem še enkrat iskreno zahvaljuje, prepričan pa je tudi, da bo akcija zbiranja neuporabnih oblačil 26. septembra enako uspešna.

STANE SIMŠIČ

Utrinki s slovesnosti ob občinskem prazniku

Na Pšajnovici pa znajo!

O občinskem prazniku konec julija smo v našem časopisu že pisali, objavili smo tudi že letošnje prejemnike občinskih priznanj in državnih odlikovanj; čeprav je konec septembra malo kasno pisati o proslavi, ki je bila konec julija, pa le povejmo, da je bila tokratna nekaj posebnega!

Ne le zato, ker smo dobili novega častnega občana – to čast si je zaslužil priznani strokovnjak, akademik dr. Emilijan Cevc, Kamničan, ki na Pšajnovici ni skrival, koliko mu to priznanje pomeni in kako rad je med svojimi Kamničani in še raje v prelepi okolici tuhinjskih hribov.

Slavnostna seja skupščine je bila nekaj posebnega zato, ker je potekala v tako prijetnem okolju kot je lépo, sončno dvorišče nekje sredi vasi – Pšajnovica. Predvsem pa so nekaj posebnega tamkajšnji ljudje. Že dan prej so se pripravljali, da »goste z občine« pogostijo, kot se spodobi. Dekleta so stopila vkup in pekla, cvrta, rezala, mešala, da se je kar kadilo. Naslednji dan so na pomoč priskočili tudi njihovi mladinci, mladi s Pšajnovice so namreč vseskozi pridno stregli goste. Ni kaj. Prizadevnim krajanom se zato ni treba čuditi, kako, da so dobili asfalt in telefone visoko v hribovsko vas prej kot marsikatera mestna ulica! In še nekaj o proslavi. Bilo je prijetno, sproščeno, neformalno, s kratkimi govori župana, predsednice izvršnega sveta, pozdravnimi nagovori, podelitvijo občinskih priznanj in državnih odlikovanj. Se prijetneje je bilo prisluhniti

Dr. Emilijan Cevc v pogovoru s predsednico izvršnega sveta Marijo Sitar, ob njej je gospa Cevcova in skrajno desno slovenski pisatelj Ivo Zorman, tudi kamniški rojak, ki je na slavnostni seji prejel nagrado Toma Brejca. FOTO: R. GRČAR

pevcem študentskega pevskega zbora Cantemus in citrarju Tomažu Plahutniku ter pevcu Janezu Majcenoviču.

R. G.

Letošnji državni odlikovanci

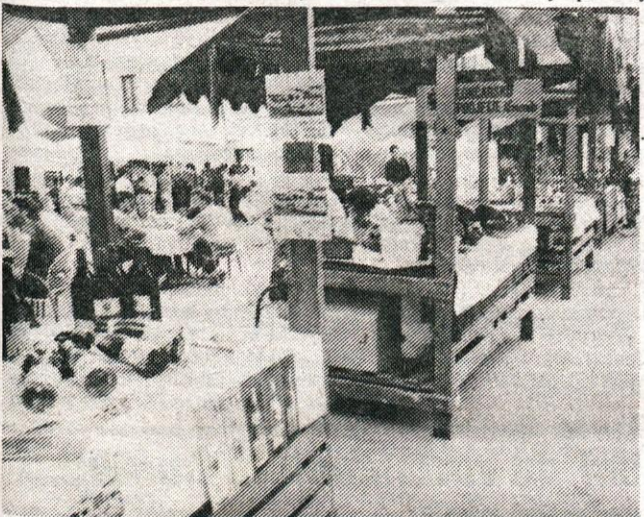
Predsednik skupščine Maks Lavrinc je akademiku dr. Emilijanu Cevcu izročil priznanje z nazivom častnega občana

Mladinci so pridno stregli goste – z nasmeškom na obrazu, nič jim ni bilo odveč ali izpod časti!

Okus po sejmu VINO 90 tudi v Kamniku

V dogajanja ob sejmu VINO 90 se je letos prvič vključil tudi Kamnik. Staro mestno jedro je podobno kot stara Ljubljana zažvelo z vinskim sejmom. Na Titovem trgu so bile od Planinke do kavarne postavljene stojnice, na katerih so po sejmskih, znižanih cenah prodajali nagrajena kakovostna in vrhunska vina priznanih družbenih in zasebnih kletarjev. Na stojnicah se je predstavilo tudi nekaj značilnih kamniških izdelkov – izdelki iz lecta, lončene posode in majolike. Vključili so se tudi gostinci, ki so v tistih dneh nudili posebne vrste hrano, na voljo pa so imeli izbrana vina iz letošnjega vinskega sejma. V Planinki, Rondoju Veronika, bistroju Kočna in kavarni Veronika tudi prijetne glasbe ob tej priložnosti ni manjkalo. Le zadnji dan v avgustu, ko je bil uradni dan žalovanja po vsej

Stojnice na Titovem trgu z izbrano ponudbo nagrajenih vin z vinskega sejma

Predstavniki kamniške vlade so na Plečnikovi železniki postaji pričekali muzejski vlak z gosti. Na sliki pozdravljajo ljubljanskega župana Jožeta Srčarja

Gostje so v prijetnem okolju Maleševe galerije prisluhnili predsednici izvršnega sveta Mariji Sitar

Tudi repubiški minister za gostinstvo in turizem je bil v Kamniku dobro razpoložen

Foto R. Grčar

Jugoslaviji za umrlimi rudarji iz Tuzle, je bilo na omenjenih mestih mirno, brez glasbe. Prav tistega dne pa je v Kamnik prisopihal tudi muzejski vlak, ki je med ostalimi turisti iz Ljubljane in Domžal pripeljal v goste v našo občino tudi predstavnike ljubljanskih in domžalske občine. Tem so kamničani pokazali Sadnikarjev muzej, peljali pa so jih tudi v Malešovo galerijo, kje jih je na uradnem sprejemu najprej pozdravila Marija Sitar, Mirina Zupančič je povedala nekaj besed o rojaku, slikarju Mihi Malešu, Janez Majcenovič jim je želel dobrodošlico z lepimi pesmimi o vinu in veselju, pri pripravi sprejema pa so sodelovali tudi Stolova menza z njihovimi priznanimi dobrotami in Slovin z buteljkami vrhunskega vina – slednje so gosti degustirali ob strokovni razlagi priznanega enologa gospoda Novaka. Gostje iz Ljubljane so dejali, da je bilo prijetno, da bodo še prišli. Da so se imeli res lepo, je pokazalo tudi njihovo sproščeno vzdušje, ko so ob dobri kapljici tudi sami zapeli.

R. G.

Dvajseti dnevi narodnih noš

(nadaljevanje s 1. strani)

previdneje izbrani. Predstavniki turističnega društva Miran Jereb je vseskozi skrbel za dobro organizacijo in nenehno bedel nad vsiljivci kiča, ki so na vsak način hoteli sodelovati na sejmiščnem prostoru. Nekaj časa so jih iz osrednjega prostora ob pošti še podili (tudi s pomočjo miličnikov), vendar so se na koncu kljub vsemu znašli v Maistrovi ulici in kar na zlojživih posteljah ponujali kavbojke, puloverje in spodnje perilo. Ne glede na prizadevanja organizatorja, da bi se na stojnicah predstavili predvsem domači obrtniki in delovne organizacije (letos so jim namenili še posebno pozornost), predvsem pa, da bi ponudili na stojnicah kakovostne izdelke, so jim »črnuhi« ponovno ušli iz rok. Ali pa ne, morda je kljub vsemu ponovno zmaga komercialna žilica in potreba turističnega društva po večjem prilivu denarja v vedno

prazno blagajno?

Povorka narodnih noš je bila v nedeljo ob lepem sončnem vremenu letos še posebej veličastna. Noš je bilo rekordno število. Vseh starosti so bili – v noše so napravili celo dojenčke, pa tudi babice z osmimi križi so se še oblekle in veselo ukale z zapravljivčkov. Očitno je noša nekaj, kar Slovencem še vedno veliko pomeni.

Organizatorjem kljub vsemu obilo pohvalnih besed, potrudili pa so se tudi miličniki, ki so imeli ob posebnem prometnem režimu še več dela (mesto je bilo popolnoma zaprto za promet). V nedeljo, ko so se vsi naenkrat vračali s prireditve, pridružili pa so se jim tudi izletniki s planin in iz Kamniške Bistrice, pa se je naredila izjemno dolga kolona, zato so miličniki dolgo v nedeljski večer na križišču pomagali usmerjati promet.

R. G.

Del stojnic je bil letos namenjen kamniškim delovnim organizacijam

Miličniki so pomagali odstraniti izpred pošte prodajalce kavbojk in drugega kiča

V povorki narodnih noš so sodelovali tudi plansarji z Velike planine – pridružila se jim je celo krava.

Dve najstarejši udeleženci v povorki – če ne bi imeli umetnih kolkov in vsaka po eno berglo, bi šli raje peš, tako pa sta se Bevcova in Pernetova mama (skupaj imata 160 let, sta nam zaupali) peljali kar na zapravljiku.

Foto: Romana Grčar

Kaj je mislil lastnik avtomobil(čka), da ga je zapeljal na Kisovcu parkirar v najlepšo travo? Nič! Jaz pa mislim tole:

- Cesta ni kriva, da je turist vozilo pripeljal semkaj. Cesta je človekov najboljši pomočnik.
- Velika planina rabi za svojo zaščito za celo območje kvaliteten občinski odlok; predvsem mora povedati, kaj človek na njenih površinah ne sme početi.
- Odlok lahko zaživi samo s pomočjo stroge in nepodkupljive inspekcije; kršitelji pa morajo dosledno čutiti drastične kazni.
- Na Kranjskem Raku mora biti cestna rampa in redno pobiranje cestnine, ki bo enaka ceni prevoza z nihalko za ljudi in tovor.
- Pravico do brezplačne uporabe ceste imajo z gospodarskimi vozili samo kmetje, ki na planini res pasejo in gozdarija za delo v gozdu.

Tekst in foto: Albin Vengust

Še več malih hidroelektrarn

Zaradi vsem znanih potreb po čistejših virih energije (ukinjanje toplotarn, pa tudi jedrske elektrarne...) si je Slovenija zadala na celotnem prostoru pridobiti kar največ malih hidroelektrarn. Naša občina je na dokaj hribovitem terenu, hudournikov in potokov ne manjka, zato so možnosti za izgradnjo hidroelektrarn še toliko večje. Že sedaj imamo v občini dve mali hidroelektrarni – na Podhruški pri Homarju in v Motniku pri Grabnarju, kmalu pa bo dograjena tudi tista v Zgornjem Tuhinju.

Do sedaj je bila gradnja teh hidrocentral prepuščena pobudi posameznikov, njihovi iznajdljivosti in potrebi po racionalnejši in bolj poceni energiji. Odslej pa bo tudi družba dala nekaj za razvoj takih hidrocentral. Predvsem naj bi jih sofinancirala tako, da bi dajala boljše posojilne pogoje. Tudi v naši občini se je organizirala **zadruha graditeljev malih hidroelektrarn**, v katero so seveda vabljeni vsi občani, ki na kakršenkoli način razmišljajo, da bi se lahko vključili v gradnjo malih hidrocentral.

R. G.

Mar spet grozi ukinitve »kamničana«

»V potniškem prometu bodo posledice najhujše – ukinitve vlakov v lokalnem in notranjem prometu, na nekaterih progah pa delna ukinitve potniškega prometa, na progi Ljubljana – Kamnik pa bi potniški promet povsem ukinili.«

Tako »grožnjo« železničarjev smo prebrali v članku z naslovom »Vagoni na stranskem tiru« v Gospodarskem vestniku 2. avgusta letos, ki povzema stališča delavskega sveta ŽG Ljubljana v zvezi s sklepom republiškega izvršnega sveta o zmanjšanju povračil železnici iz republiškega proračuna.

Ali smo se res spet vrnili 25 let nazaj v leto 1965, ko je 24. 11. ŽTP Ljubljana poslalo republiškemu izvršnemu svetu predlog, da da soglasje za ukinitve trinajstih prog, med njimi proge Ljubljana – Kamnik.

Občini Kamnik in Domžale sta se takrat takemu predlogu uprli z obrazložitvijo, da to gospodarsko dokaj razvito območje ne more ostati brez železniške povezave, da bi ukinitve proge zahtevala znatno večja sredstva za vzdrževanje cest in da je treba poslovanje železnice izboljšati ter odpraviti izgubo v poslovanju.

Prvi dan februarja 1968 je kamniška proga izgubila status javne proge in postala takime-novana pogodbeni proga. Financiranje proge so pogodbeno prevzeli skupščini Kamnik in Domžale ter gospodarske organizacije s tega območja.

Občinski skupščini sta nekaj časa krili razliko med stroški pre-

voza potnikov in izkupičkom od prodanih kart.

Kmalu pa je tudi ta vir presahnil in je bil potniški promet na kamniški progi ustavljen.

Ponovno je »Kamničana« začel prevažati potnike šele po desetih letih – leta 1978, ko je prodrlo spoznanje, da je pametno in gospodarno veliko dnevno migracijo delavcev in še posebej dijakov in študentov med Kamnikom, Domžalami in Ljubljano preusmeriti s preobremenjenih cest na obstoječo železnico.

Vsekakor se je taka odločitev v teh letih izkazala za pravilno.

Ali smo torej po 25 letih ponovno pred enakim vprašanjem; kaj s potniškim prometom na kamniški progi. Ali nam bo ob visokem jubileju te proge v prihodnjem letu res ostal v spominu samo še »hlapon«, ki ga bomo sprejemali ob dnevi narodnih noš in vinskem sejmu.

Če so res stroški vzdrževanja potniškega prometa tako visoki (mimogrede: stvarnih podatkov o tem ŽTP Ljubljana javnosti ni nikoli posredovalo) je vprašanje, kaj je bilo storjenega za njihovo zmanjšanje. To vprašanje se vsiljuje samo po sebi, ko človek gleda vse poletje (počitnice), kako vlak vsake pol ure v dopoldanskem času prevažata med Ljubljano in Kamnikom večkrat več ali manj samo sprevodnike.

Pokojni inženir Prašnikar, ki je zgradil kamniško železnico, bi se gotovo obrnil v grobu, če bi vedel, kakšne težave je s tem povzročil svojim rojakom, ki ne vedo, kaj bi z njo...

F. S.

VABILO

vem somišljenikom Markovičeve vlade, ki podpirate program gospodarskega razvoja Jugoslavije in želite tvorno sodelovati pri njegovem uresničevanju, pokličite po tel. (061) 831-765.

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Razmišljanje ekološko osveščenega občana

Morda bi kakšna cost-benefit analiza, t. j. analiza družbenih stroškov in koristi, razgrnila, kaj pomeni za današnji čas, če neka tovarna lepo tiči na kmetijskih površinah ali kazi panoramo gorovja v ozadju. V času, ko so ob Korenovi poti na Duplici zgradili nekaj velikih obratov, urbanistični sistem in priborčki niso kaj dosti vedeli o namembnosti prostora in smislu okolja. V prid tehni utemeljitvi bi bilo seveda poleg ekonomskih argumentov potrebno tudi dodobra raziskati ekološke razsežnosti tovrstne urbanizacije. Upoštevati je treba namreč naravne ekološke zakone, dejstvo, da ima tudi narava, katere del je navsezadnje tudi človek, svoj lastni razvoj. Jasno je, da mora človek priti v soglasje z naravo, čeprav to harmonijo moti ošabno-samozavestni razmah industrije in naselij. To je odredilo spoznanje, ki ga žal nekateri omalovažujejo. V informacijski dobi izgovarjati se na nevednost pa je navadna sramota.

Najbrž so tudi mestni očetje spoznali, da je Kamnik že dosegel prag t. im. stacionarnega stanja. Preseganje le-tega bi lahko pomenilo porušitev tistega ravnovesja in kvalitete, brez katere občan ne bo mogel zdravo prebivati in uživati sadove tuzemskega življenja. V Ljubljani so se že odločili, da preko 350.000 prebivalcev ne gredo. Ali ima tudi Kamnik že podobno študijo?

Narava je že pričela izstavljanje račune. Onesnaževanje Kamniške Bistrice bo treba plačevati, prav tako saniranje smetišča pri Duplici, plačevati pa bo treba še in še, tako ali tako. Ni dvoma, da bodo pod pritiskom zakona plačniki sedanji onesnaževalci sami.

Zato je toliko bolj nerazumljiva odločitev vodstva Utoka o preselitvi, ki je sicer nujna, na ekološko zelo krhko območje Dobrave, na terasi Bistrice nad kamniško obvoznico. V estetskem smislu predstavlja gozdno slame nad Podgorjem in svet, ki se razprostira pod Palovskim slemenom, kamor spada tudi Dobrava, zaključeno celoto, ki tvori vhod v širše mestno območje. V deželah, kjer ima ekološka zavest polno veljavo, bi v ta prostor le stežka dovolili dvomljive posege. Poleg kmetijskih površin so ogroženi tudi razsežni borovi gozdovi. Teren je močvirnat, ob lokvah gnezdijo žal vedno bolj redke močvirne ptice. Nenazadnje pa se tod deloma zbirajo vode, ki napajajo jezera v bližnjem arboretumu. Hrup prezračevalnih naprav, ki se v gozdu samo še potencira zaradi odboja od drevesnih debel, bi vznemirjal divjad globlje v gozdu. Izgovoru, da bo investitor preskrbel tiho tehnologijo, preprosto ne verjamem.

Trend je trenutno v pometanju starih, umazanih panog iz razvitega severa na »južna« dvorišča. Nemara ni namen tujega vlagatelja v Utoku isti? Z vsa resnostjo predlagam, naj to podjetje novo lokacijo poišče pod zemljo. V svetu je že razvita tehnologija t. j. sistem posebnih zrcal, ki zbira dnevno svetlobo, jo prenaša ter razpršuje v prostorih, kjer je potrebna. Pa tudi tovrstne projekte je moč najti. Ne vidim razloga, da tuji partner ne bi hotel pri tem sodelovati.

BOJAN ZUBIČ

Še enkrat: krajevne skupnosti včeraj, danes, jutri

V Kamniškem občanu 9. 07. 90 Stanislav Zarnik, delegat ZSMS-LS v občinski skupščini odgovarja na moje predloge za reševanje težav današnjega (ne)delovanja krajevnih skupnosti. Svoje, drugačno videnje teh problemov je podprl z navajanjem obilice strokovne literature in možnim tolmačenjem določil XXXV. amandmaja k slovenski ustavi.

Res je, da bo (verjetno) prihodnje leto sprejeta) nova slovenska ustava dala osnovo za vpeljavo sodobne krajevne samouprave, res pa je tudi, da bo zaradi teže predvidenih sprememb prehodno obdobje lahko trajalo tudi več let. Ker je zelo pomembno, da novi sistem zaživi čimprej, ponovno predlagam, da občinski organi (skupščina, izvršni, strokovni, upravni) pričnejo s pripravami na spremembe že zdaj!

S. Zarnika moti moj predlog, da bi na ravni občine usklajevali delovanje današnjega sistema krajevnih skupnosti. Vendar tako rešitev najdemo tudi v določbah prav tako septembra lani sprejetega XXXIX. amandmaja k slovenski ustavi, po katerem »v občini delovni ljudje in občani ... uresničujejo in usklajujejo svoje interese, zadovoljujejo skupne potrebe, ... izvršujejo funkcijo oblasti in opravljajo druge družbene zahteve, razen tistih, ki jih v skladu z ustavo uresničujejo v širših družbenopolitičnih skupnostih. Med raznovrstnimi ustanovami pristojnostmi (oz. dolžnostmi) občine, ki izhajajo iz tega ustavnega amandmaja, je tudi **zagotavljanje materialnih pogojev za delo in razvoj krajevnih skupnosti.**

Sicer pa občani ne glede na ustavne določbe pričakujemo od občinskih oblasti, da se bodo strokovno, profesionalno lotile vseh občinskih težav javnega značaja. Pri odpravljanju takih naših skupnih težav Demos nikdar ni obljubljal varčevanja (pač pa sodobno, prijazno, strokovno kakovostno občinsko upravo in seveda zmanjšanje stroškov z odpravo nepotrebnega administriranja). Za odpravljanje nekaterih vrst težav pa sploh ni potrebno veliko denarja: marsikje koristi že organizacijska pomoč občinskih strokovnjakov, in če s tem preprečimo večjo škodo, so tu celo prihranki.

Seveda so med raznimi težavami tudi tiste, s katerimi se dosedanje oblasti niso hotele ukvarjati. Eno takih področij je delovanje petih mestnih krajevnih skupnosti. Pred leti enovito krajevno skupnost Kamnik so »razbili« nekdanji občinski veljaki. Zdaj bo morala to napako, kot še toliko drugih podedovanih, popraviti nova, za stare grehe nič kriva občinska oblast.

BRANKO NOVAK

O kapricah tako in drugače

Gospod Štefan Rapanšek, ker sem slišal za vašo nepopisno jezo in bral vaše »argumente« v odgovoru na Odprto pismo prebivalcev Strelške ulice v dvanajsti številki Kamniškega občana, se ne morem upreti zadovoljstvu, da vam kot avtor odprtega pisma ne odgovorim na vaše pisanje.

Žal mi je, da argumente, ki sem jih navrgel za boljšo sliko stanja obravnavate kot kaprico nekaterih. Glede na to, da ste v uredništvu Kamniškega občana zahtevali podpise, bi vam bilo lahko takoj jasno, da list s podpisi občanov v velikosti A4, ni ravno kaprica nekaterih, seveda pa se to težko trdi za vaših nekaj podpisov, pobranih že pred letom dni.

Tudi sam vem, da ste prebivalci Kidričeve ulice desetletja trpeli gost promet, in da imate sedaj mir vsaj pred avtobusi in tovornjaki, potem je pa že konec, saj osebni avtomobili, motoristi in kolesarji še vedno nemoteno vozijo in parkirajo po zaprtim delu Kidričeve ulice

in temu vi pravite edini mirni otok v Kamniku. Takšen mirni otok bi imeli še naprej, če bi bila Kidričeva ulica odprta v eno smer, le kaos, kakršen je sedaj, bi se izognili. Seveda pa bi z novim odlokom morala ostati prepoved vožnje za avtobuse, tovornjake in druga težka vozila, pa tudi omejitev hitrosti na 40 ne bo odveč.

Če se dotaknem še vaše skrbi za otroke, sem prepričan, da samo Strelška ulica z Zapricami premore več otrok kot zaprti del Kidričeve ulice in če pristejem še nekaj sto otrok, ki vsak delovnik prihaja z vlakom k pouku v SENSRM in vsak dan hodijo ravno po Kolodvorski ulici, ki je široka le 2,50 m, je vaša skrb usmerjena v napačno stran.

Preveč papirja bi porabil, če bi hotel komentirati vaše kaprice, zato bodi dovolj, kajti problema ne boste rešili ne vi ne jaz. Upam, da je polemika zaključena, pa naj odloči skupščina, kdo ima bolj prav.

DAMJAN GLADEK

Cestišče (široko 2,48 m) za dvosmerni promet

K raznim člankom o ureditvi prometa v »mestnem jedru« želim kot občanka, ki že 31 let biva v Kamniku, ponovno nekaj pripomniti k polemiki o tem »ali naj bo Kidričeva ulica odprta za enosmerni promet z osebniimi vozili ali ne«. Pridružujem se podpisnikom pisma Damjana Gladka v 11. št. Kamniškega občana z DA. K tej trditvi navajam sledeče razloge:

– sedanja ureditev odnosno promet skozi mesto je natrpan, nevzdržen, hiše so stare – tako v centru, kot dalje proti Suti do trgovine Metalke. Zaradi prometa se v centru najbrž najbolj tresejo...

– Urejevalci prometa naj povedo, kako naj otrok iz Strelške ulice pride varno do šole in nazaj? Kje je peš pot? Izhod iz Kolodvorske v Kidričevo ulico je širok nič več in nič manj kot 2,48 m in odprt za dvosmerni promet! Obe hiši, Ambroževa in Grčarjeva, sta izpostavljene raznim poškodbam, železna ograja v Kolodvorski pa tudi. Pešci vozijo slalom brez smuči!

– Nekateri si upajo trditi, da je Kidričeva ulica za promet z vozili zaprta, v resnici je precej drugače. Promet z vozili je preko dneva precej živahen, šoferje ovirajo le cementna korita, ki na severni strani služijo za dekoracijo k mizam slaščičarne, na južnem delu pa označujejo vstop v takozvano »pešcono«.

– Trdim, da vsakodnevnih opravil vsi občani ne morejo opraviti peš; spremljajo jih razne težave, bolezni (okvara hrbtenice, bolne noge in še kaj). Primorani so se peljati z avtom skoraj do trgovin in celo do lekarn. Kdo bi jim to zameril?!

Drugod po svetu, že tam čez mejo, se življenje ljudi po mestih odvija nekoliko drugače. Zelo dobro je organizirana dostava hrane, plina in drugih dobrin na dom. Dane so možnosti, da lahko kar s telefonom opraviš marsikaj. Temu lahko rečemo druga kvaliteta življenja, boljši standard.

Kako pa je pri nas, to vsak sam najbolje vé. Cekarji in vrecke romajo vsak dan gor in dol po Kamniku; ljudje izbirajo najcenejše možnosti za zadostitev potreb družine.

Kjer je v mestih več glavnih ulic, sta lahko ena ali dve urejeni za peš hojo, in imata še drug namen: ogled izdelkov po trgovinah, primerjava cen za dokončno odločitev o nakupu. Zaradi močne konkurence je pristop do kupca prav gotovo veliko bolj premišljen, dodelan (razporeditev dejavnosti, dostop do lokalov, delavnic).

Ta moment je pri nas malo zanemarjen. Dostop je oviran, v nekaterih urah dneva celo prepovedan. V Kolodvorski ulici sta dva obrtnika – urar, nato steklar, ki okvirja še slike, malo dalje so tapetniki, v Strelški ulici je mizarstvo, zidarstvo, tiskanje tekstila in še kaj. Prevozniki s kamioni (za dostavo goriva, materiala in pd.) se pritožujejo, da jim grozijo prometniški s kaznijo.

– Prehod čez železniško progo iz Strelške v Kolodvorsko ulico je nevaren in nepregleden zaradi grmičevja, ki raste ob progi. Nevaren je že sam po sebi zaradi vlaka, poleg tega pa voznika čaka dvojna past, saj se čisto znajde v situaciji med progo in s prometom obremenjeno Kolodvorsko ulico. Da je temu tako, se lahko vsak sam prepriča in preizkusi svojo srečo.

V informacijo še nekaj drugih podatkov: V Strelški ulici in delu Zapric je 34 stanovanjskih hiš, nekaj z delavnici, 46 avtomobilov in 2 transportni vozili. Na koncu ulice je strelšče in smučarska skakalnica, možno je narediti še kaj.

Številne, večkratne pritožbe prebivalcev tega dela mesta Kamnika niso obrobna zadeva, zahtevajo resno obravnavo in pristop. Menim, da tudi največja porcija sladoleda najbrž ne bi pomirila in ohladila užaljenih občanov, dokler ne bodo začutili, da imajo pristojni zadevo na mizi in bo rešena pošteno, z občutkom odgovornosti, z razumevanjem do težav drugih.

Daljnosežno gledano samo s prometnimi znaki in denarnimi kaznimi ne bomo rešili prometne ureditve, dokler ne bo dovolj sredstev za večji poseg, z dobro premišljenimi načrti strokovnjakov in s sodelovanjem občanov samih.

Dokler pa denarja za ta namen ni, pa prislusnimo še željam tistih, ki poznajo modre kuverte le, če jim jih prinese poštar!

Vsi, ki pa želijo razpravljati o naši ulici in hišah priporočam, naj se držijo rekla: TO KAR ŽELIŠ IMETI SAM, POŽELI IN PRIVOŠČI ŠE SVOJIM SOMEŠČANOM, pa boš kar »fejst fant«!

SONJA VIDERVOL

Kaj pa racionalno in korektno poročanje?

Novinarka Romana Grčar je svoj članek o julijemskem zasedanju občinske skupščine naslovlila: Kaj pa racionalizacija v družbenih dejavnostih? Z naslovom je postavila družbene dejavnosti na zatožno klop. Celotna skupščinska razprava pa ni izvenela tako. Na to kažejo tudi navedbe v njenem članku, ki si sledijo takole: »Gospodarstvo je treba razbremeniti. Bolje nižje prispevne stopnje; kljub večjim razumljivim pripombam šolnikov, ki se počutijo ogoljufane, saj po njihovem mnenju vedno zaračujejo pri njih, otroškega varstva, socialnega skrbstva, kulture, da tudi oni ne bodo mogli več živeti in zakaj se ne reže raje pri manj pomembnih zadevah (...). Sicer pa je znižanje prispevnih stopenj nujnost, saj bi v nasprotnem primeru lahko spravila na kolena doberšen del gospodarstva, ki potem ne bi plačevalo nič in (...). Sicer pa so bile prispevne stopnje že sedaj znižane (...) Ni treba spominjati na ponovna opozorila šolstva, kulture, otroškega varstva, telesne kulture, zdravstva, da so tudi oni na robu preživetja.« Itd. Iz tako nametanih misli ali stilno skrajno slabe zgodbe o jari kači se ne da ugotoviti, kdo kaj trdi in kako svoje trditve utemeljuje. Novinarka si je izbrala zelo lahko pot prikazovanja poteka skupščine: paberkovanje. En stavek od tega, drugi od drugega razpravljalca, brajci pa naj se sami nekako znajdejo. Poimensko navadno navaja samo predsednika skupščine, ostale razpravljalce pa po nekih posebnih simpatijah.

Avtorica se ni odločila, ali bi napisala poročilo ali komentar ali spis kake druge zvrsti. Če misli, da je to poročilo, bi moralo biti bolj informativno. Če pa bi naj to bil komentar, bi se morala o stvareh bolj poučiti in svoja mnenja predstaviti kot svoja. Njen komentar, da je bila »Splošna zmeda prevelika«, kaže na nerazumevanje in na nepripravljenost razumeti, da gre za bistvene stvari. Njen komentar o izgubi časa (zasedanje je trajalo več ur) je neumesten: današnja skupščina je odraz novega političnega življenja in je drugačna, kot je bila prejšnja. Delegati so odgovorni svojim volilcem in morajo resno pretehtati obravnavano problematiko.

Iz članka veje avtoričina želja, da bi bralce zabavala (kot se je sama glasno smejala nekoliko nespretnim ali tudi izigranim delegatom, zlasti Demosovim). Namesto poročila je tako nastal neke vrste zabaven komentar, v katerem preskakuje z ene teme na drugo in jih prosto povezuje, npr. takole: »Enostavneje rečeno, v kadrovske sestavi / skupščinskih teles / bi morali biti vključeni predstavniki vseh strank. Predsednik občine je ob tem pripomnil, da se mu na tak način daje nezaupnica. Popolnoma nemogoče bi bilo, na primer da bi župan za vsak dnevni problem skliceval predstavnike vseh strank, da bi uskladjali nadaljnji način postopanja.«

Iz citiranega razumemo, da je bil predsednik skupščine proti pluralnemu sestavu skupščinskih teles, dejansko pa je šlo za sestavo dnevnega reda skupščine, pri čemer se je predsednik skupščine čutil prizadetega. Sklenjeno pa je bilo, da bodo v bodoče pri sestavljanju dnevnega reda za skupščinsko zasedanje sodelovali predstavniki delegatskih klubov in političnih strank, da ne bi prihajalo do tega, da se skušajo pomembna vprašanja postaviti na dnevni red že med njegovim potekom. Delegati se bodo tako, zlasti ob zahtevnejših problemih, lahko odgovorno odločali in se prej posvetovali, ker bo problematika že prikazana v gradivu. Gotovo pa je, da se bo še marsikaj zgodilo, da bo kaj predlagano v obravnavo sami skupščini. Nikakor ne zaradi »mode«, kot pravi poročevalka. Življenjsko pomembne probleme je treba reševati sproti. In to je hotel Demos, ko so si njegovi delegati prizadevali, da bi skupščina s sklepom zaščitila tisto zdaj še družbeno imetje, ki je bilo po vojni na podlagi »revolucionarnega« prava bolj ali manj nasilno odvzeto zakonitim lastnikom in se zdaj v Kamniku verižno prodaja, preureja. Kdo bo kasneje, ko bo sprejeta zakonodaja o vračanju odtujenega, vse to plačal? Davkoplačevalci, brezposelni. Torej mi. Vprašanje pa je, ali bi v Kamniku sprejete odloke o tim. moratoriju kaj zaleglo. Časopisje nas vsak dan prepričuje, da Kamniku ne krojijo usode pravni zakoni, ampak zakon močnejšega (prim. Dnevnik, Delo Plus).

Razprava o ureditvenem načrtu za Moste je bila v članku povzeta, kot da Demos ne uvidi potrebe po novi šoli v Mostah, »saj sta dva poslanca iz Most in Kriza, ki že nekaj let spremljata dogajanja v zvezi s sprejemanjem tega dokumenta, povedala, da so zadeve dodobra usklajene in v samem kraju dogovorjene«. Demosovi predstavniki pa so »videli več /nerazjasnenih vprašanj/ kot sami krajanji«. Krivda, da odlok ni bil sprejet, ni Demosova, pač pa so krivi tisti, ki so se do sedaj ukvarjali s tem. Nerešena niso samo lastninska vprašanja, še bolj očitno sporna so druga, ki jih bodo morali rešiti krajanji z medsebojnim dogovorom. Gotovo pa je popolnoma nesprejemljivo, da bi v času, ko bomo začeli vračati po vojni odveto imetje, sprejeli odlok, katerega posledica bi bilo razlašanje v imenu tim. širših družbenih interesov. Družba je zmeraj močnejša kot posameznik, tudi zdaj. Ali bomo še pristajali na brezpravnost posameznikov? V demokratični družbi to ne sme biti mogoče. Lastninska vprašanja je treba urediti z odškodnino, zamenjavo. Ko bodo ta in ostala ne manj pomembna vprašanja rešena, lahko skupščina razpravlja o ureditvenih načrtih. Tako se je z glasovanjem odločila tudi večina delegatov.

Poročilo ima še druge pomanjkljivosti. Ena od njih je neizčrpnost. Delegati, ki so na prejšnji seji skupščine postavili delegatska vprašanja, so dobili /nekateri/ pisne odgovore v gradivu za to zasedanje. Poročevalka je tudi most med delegati in njihovimi volilci. Iz poročila mora biti razvidno, ali delegati zastopajo svoje volice in ali občinski strokovni delavci ustrezno in zakonito rešujejo kamniške probleme. Za korektno in informativno poročanje pa bi bilo treba preštudirati tudi skupščinsko gradivo in se morda udeležiti pogovorov v delegatskih klubih. Tako bi občani izvedeli, kaj je bilo odgovorjeno Demosemu delegatu Matevžu Skamnu na vprašanje o popolni zaporu Kidričeve ulice, po kateri kljub vsemu poteka promet, o gostinski ponudbi pred Mitnico in slaščičarno Šutna. Kakšen je bil odgovor občinskih služb na vprašanje Janeza Čevke, kako je z odvzeto zemljo, ki jo v nekaterih občinah že dodeljujejo nazaj? Poročilo bi moralo povedati, kdo kaj trdi in kaj trdi oziroma sprašuje. Ko govori o delegatskih pobudah na zadnji skupščini, poročevalka zapiše: »Na kratko omenimo le nekatere: pobude liberalcev o ureditvi prometa /.../.« »Ali se to nanaša na promet na Aljaski ali pa kar v kamniškem centru, o čemer je bilo že postavljeno delegatsko vprašanje na prejšnjem zasedanju?»

Na konci pa je treba reči tudi to: poročilo je ne samo kompozicijsko in vsebinsko slabo, tudi z jezikovnega stališča bi moralo biti boljše. Kaj naj pomeni stavek: »... ker v tako kratkem času ni moč ugotoviti, ali so bili programi družbenih dejavnosti pripeljani realno ali ne.« In kaj trditev: »bolje nižje prispevne stopnje; kljub večjim razumljivim pripombam šolnikov /.../«? Za dobro poročanje in seveda strokovno /bi bilo treba upoštevati tudi zvrstnost: kdaj govoriti o predsedniku skupščine, kdaj o predsedniku občine in kdaj o županu, ali so izvoljeni predstavniki v skupščini poslanci ali delegati.

MARJETA HUMAR

Najmanjša vas v KS Komenda dobila asfaltno prevleko

Potok, vas, ki je po številu prebivalcev in hišnik števil najmanjša v KS Komenda, se je dolgo časa borila za pravice, ki ji sledijo vsled razvoja KS in končno le uspeša.

Res, da 678 kv. m. ali 226 tekočih metrov asfaltna prevleka skozi vas ni bog ve kaj, vendar je to le velik uspeh za vas, ki je bila vsa leta intenzivnega razvoja v KS Komenda v celoti odrinjena. Če sledite dogodkom v občini Kamnik prek Kamniškega občana, ste pred leti lahko izvedeli, da smo v tej vasi iztrgali cesto bregovom in podraži, ki bi cesto dobesedno naredilo neprehodno, saj smo nasuli več sto m³ gramoza. Temu bi v normalnih razmerah sledilo asfaltiranje, vendar smo na to morali čakati dobrih šest let.

Dogodki med vaščani, predvsem pa bol organizatorjev prve akcije, je bilo treba pozabiti in preboleti, da se je zbralo toliko moči v tistih gonilnih silah, in smo ob izteku krajevnega samopriskevka ponovno sprožili akcijo za zaključek del na že tako sporni cesti v vasi Potok pri Komendi.

V vasi, ki je po prebivalcih številčno majhna, se še kako pozna nesložnost za izpeljavo katerekoli akcije. Tako smo tudi pri tej organizaciji doživeli veliko nezahvalnosti, nasprotovanj napredku vasi in vse kar bi se lahko rekli o človeškem negativnem mnenju o nečem, kar je že po »za nas nerazvitih krajih normalna stvar – da ima vas asfalt.

Spoštovanja vredni krajan je opozarjal: »Vaščani bodo s ponosom govorili, da so dobili asfalt, ti, ki si akcijo peljal, boš pa zaničevan«.

Kako hitro so se te besede uresničile. Ne bi verjel, če ne bi bile resnica. Zbrati tri četrtine denarja ni »mačji kašelj«, saj z osnovno matematično izobrazbo ugotovijo, da bi moralo v povprečju vsako kmečko in delavsko gospodinjstvo odšteti 1.000 DEM. Ker smo bili

že v osnovi pravični, smo se odločili za delitev glede na posestvo hiše, osebnega avtomobila, traktorja oziroma tovornjaka. Tako se je višina dajatve gibala od največ 2.000 DEM do najmanj 428,50 DEM, kar pa v minimalnem znesku od ene polovice naprej ni »mogel« poravnati FRANC SRŠEN, v srednjem razredu pa mu sledi SREČO KERN s 571,50 DEM minusa za proračun KS Komenda in škodo vasi, saj nismo mogli izvesti osnovnih 0,5 m priključkov na odcepkih, ki pa so bili (bodo) izvedeni, če bodo dodatno prispevali zainteresirani.

Poleg tega smo k sodelovanju pritegnili še po eno delavsko in kmečko gospodinjstvo v vasi Klanec, ki sta po interesu, prvi zaradi meje s cesto, drugi pa zaradi posesti na koncu vasi, pristopila k sofinanciranju.

Vse, pa tudi asfalt, se ne da dobiti samo z denarjem, ampak z veliko prostovoljnega dela, saj smo morali celotno utrditev, postavitev jaskov opraviti sami, tako materialno kot fizično. Ker se je nekaterim že iz prve akcije po njihovem mnenju godila krivica pri pisanju delovnih ur, tokrat nismo pisali posameznikove prisotnosti »na trasi«, saj so nam tisti, ki jih ni bilo, dobro ostali v spominu, med njimi družini ANGELE KERN in FELIKSA GRKMANA, ki sta imeli sicer največ »gradbenih idej«.

Vsi, ki so kdaj koli kaj dobrega in koristnega naredili za svojo bivalno sredino, že vedo, da ni pričakovati zahval in pohval za delo, ki si ga sicer naredil prostovoljno in v svojem prostem času. Vendar so vsi vaščani, ki so v polni meri, tako finančno kot fizično, sodelovali pri izgradnji, upravičeni izjemne pohvale in zahvale, saj drugače res še ne bi dočakali človeku dostojne ceste. Prav tako se osebno zahvaljujemo FRANCU SRŠENU, ki je »dovolil dokončno« ureditev odcepa ceste do svoje hiše in pa KS Komenda, ki je sodelovala z malo več kot »četrtinskim« deležem pri izgradnji ceste.

Upam, da bo debelina asfaltna prevleke 6+3 cm dolgo služila vsem vaščanom vasi Potok, ne glede kakšen odnos so zavzeli do izgradnje. Razmere se pa tako in tako iz dneva v dan spreminjajo, zato naj povem, da je bil moj prispevek k informiranju občanov napisan na predvečer asfaltiranja, zato potrditev s fotografijo ni možna.

Potok, 8. 8. 1990

IGOR JENKO

IN ŠE ZAČETEK NOVE ZGODBE

Novi volilni sistem je sicer že pri teh volitvah prinesel novost, da vas nima predstavnika v organih KS, tako se nam v bodoče ne bo potrebno »siliti« pri upravljanju KS, pa čeravno bomo mogoče šele po nekaj letih zbrali toliko moči, da bomo izdelali ograjo na mostu čez potok Brnik, napeljali vsaj eno luč, ki nas bi v temnih nočeh (pro) »razsvetljevala« in nam določala mesto v KS.

Pa mogoče zopet takrat kaj o najmanjši vasi v KS Komenda, če se do takrat ne rodi nova manjša.

In Demos si bo pisal sodbo sam

Tako kot vse, je na udar politične večine prišel tudi lokalni časopis Kamniški občan. Do nedavnega uradno glasilo bivše SZDL, od pred nekaj meseci glasilo občine Kamnik.

V zadnjem času je bilo moč slišati, da Demos pripravlja svoj uredniški odbor, v katerem bi bili simbolično vključeni tudi po en predstavnik iz ZSMS-LS in ZKS-SPD kot najmočnejših posamičnih strank v parlamentu.

Začudil sem se; sem član uredniškega odbora že vrsto let, pa o tem nisem dobil nobene uradne informacije. Menim, da smo ljudje, ki sedimo v uredniškem odboru, vsaj malo poklicani, da rečemo kakšno besedo v nadaljnji usodi glasila. Ne gre za nekakšno užaljenost mene kot člana uredniškega odbora, saj ne bom izgubil nobenih bonitet (splošno je znano, da imamo pisce sramotno majhne honorarje in bi že zdavnaj odnehali, če bi pisali le za denar), vendar nam, ki sedimo v uredniškem odboru, ni vseeno, kako bo vnaprej, čeprav imamo legitimetito le še do konca septembra.

Novi uredniški odbor, po besedah Demosa pluralno sestavljen, ne bo imel lahkega dela. Proračun ni pripravljen prispevati zadovoljive vsote, zato naj bi večino sredstev prispevala podjetja, nekaj pa bi se nateklo od krajevnih skupnosti, strank in iz lastnih prihodkov.

Sprašujem se, kdo bo dal denar, če ne bo imel nobenega vpliva pri izdajanju in urejanju časopisa, ker bodo v uredniškem odboru le predstavniki strank. Tudi besedi pluralno sestavljen pred besedama uredniški odbor sta povsem odveč, ker bi Demos kot koalicija imel popolno večino, člana odbora iz vrst ZSMS – LS in ZKS-SDP bi bila nepomembna priveška. Kratko rečeno: podoben sistem, kot ga je pred volitvami uveljavljala 45 let ZKS.

Polna usta strokovnosti, ne glede na barvo, so imeli Demosovi prvaki na predvolilnih govorcih.

Za nas, člane ZSMS-LS, stara stvar, le oblastniki so se zamenjali. Zato se globoko strinjam s predlogom ZSMS-LS, da se za mesto urednika objavi razpis, človek, ki bo izbran pa naj sam izbere moštvo, ki bo delovalo v njegovem mandatu. Zato obstaja en sam razlog; ZSMS-LS hoče naprej in ne nazaj v nov mono-politični sistem, tokrat pod krinko demokracije.

Kamniški občan naj ostane časopis vseh občanov, ne glede na strankarsko barvo; to je in naj ostane glasilo, kjer bo lahko vsak občan izvedel novice iz naše občine, vključno s tem, kaj delajo stranke in občinski organi.

Seveda si vsaka stranka želi svoj medij, toda čas je, da se ozrete na svoje volilce, ki so vas postavili, da odločate namesto njih in v njihovem interesu. Kamniški občan ne sme postati strankarski časopis. Rekli boste, saj ne bo, vendar bi na tak način »nevede« postal.

Ne vzemite preveč dobesedno predvolilno geslo: »Čas je za DEMOS«, kajti v demokraciji ni čas ne za Demos, ne za ZSMS-LS, ne za ZKS-SDP, ampak za demos (napisano z malo začetnico, razlago besede si lahko pogledate v Slovarju tujk na strani 134).

DAMJAN GLADEK

Krvodajalska akcija je bila zelo uspešna

Vsakoletne krvodajalske akcije v Kamniku so nadvse uspešne. Letos ta bili krvodajalski akciji v naši občini že dvakrat. V maju (štirje dnevi) pa je prispevalo kri 696 krvodajalcev. V tem času so posamezniki, tudi na poziv darovali kri še 208-krat. Skupaj v letu 1990 že 1925.

Avugustovska akcija je bila ponovno zelo uspešna. Zahvala za tak odziv gre predvsem krvodajalcem in marljivim poverjenikom RK v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Pri tokratni krvodajalski akciji je bil uspeh zlasti zelo dober v: Titanu, 192 krvodajalcev, Stolu, 138, KIK, 92, Svilanitu, 83, KS Tunjice, Komenda in Tuhi, 63, in Utoku, 37 krvodajalcev.

Vsem krvodajalcem in vsem organizatorjem se občinska organizacija RK iskreno zahvaljuje. Vse vabi, da ostanejo tako zvesti načelom človečnosti in humanizma, in vsak čas pripravljeni pomagati ljudem v stiski.

STANE SIMŠIČ

Zveza kulturnih organizacij Kamnik

VABI K VPISU v programe za predšolske in šolske otroke RASTEMO S KULTURO

Srečanja, tečaji in delavnice za mlade LIKOVNA ŠOLA bo organizirana v štirih starostnih skupinah, termini bodo dogovorjeni ob vpisu. Potekala bo v prostorih nad Galerijo M. Maleš, mentorica Lojzka Kovač. Trajanje od oktobra do aprila, enkrat tedensko po eno šolsko uro (predšolski) in enkrat tedensko po dve šolski uri (šolski otroci).

Kotizacija za en semester (15. oz. 30 ur): 300,00 din (predšolski otroci) 500,00 din (šolski otroci)

Vpis bo v TOREK, 25. septembra '90 od 17.30 do 20. ure nad Galerijo M. Maleš. Priporočamo, da se v likovno šolo vpišejo le tisti učenci, ki imajo posebno veselje do likovnega izražanja!

PLESNA ŠOLA za predšolske in šolske otroke, začetna in nadaljevalna stopnja revijskega plesa, 10-urni tečaj, mentorici Mateja Juvan in Barbara Jaki.

Kraj: mala dvorana Kina DOM. Termin: četrtek popoldne, sobota dopoldne. Začetek 13. 10. '90.

Cena tečaja: 220,00 din (predšolski) 280,00 din (šolski otroci)

Vpis bo od 1. do 5. oktobra '90 od 17. do 19. ure v predprostoru razstavišča Veronika, Japljeva 2.

BESEDNE IGRARIJE

Mesečna TORKOVA srečanja otrok od 4. do 8. leta starosti, ki na igriv način želijo spoznati svet pravljic, zgodb, pesmi, ugank in iger ter jih tudi sami ustvarjati. Z zgodbami in igrami bomo sledili letnim časom, praznikom, običajem. Mentorica: Ivanka Učakar. Dobivali se bomo vsak drugi torek v mesecu ob 17. uri v dvorani Veronika, naše prvo srečanje pa bo v torek, 9. oktobra, ko bomo besedovali O JESEN in PRODAJALI ZA GUMBE

Vstopnine ne bo!

ČUDOVITI SVET GLASBIL

Igrivo spoznavanje glasbil in tistega, kar nam ta s svojo govorico pripovedujejo. Program pripravljamo s pomočjo Glasbene šole Kamnik, namenjen pa je otrokom od 4. do 10. leta. Dobivali se bomo do pomladi vsak tretji torek v mesecu ob 17. uri v dvorani Veronika.

Vstopnine ne bo.

Prvič bomo v čudoviti svet glasbil vstopili v TOREK, 16. oktobra 1990.

VABIMO VAS, DA SE NAM PRIDRUŽITE!

Pojasnila in informacije: ZKO Kamnik, Japljeva 2, tel. 831-612.

V novo sezono z novimi močmi – mar res?

Dva meseca pevskih počitnic sta za nami. Od prejšnje sezone smo se pevci Solidarnosti poslovili z udeležbo na največji slovenski pevski manifestaciji – Taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Med počitnicami smo se nekateri srečevali na pogrebnih svečanostih in bežnih srečanjih. Kar malo nam je manjkalo prepevanja. S septembrom pa zopet stopamo v novo pevsko sezono, z novimi načrti in cilji. Vsak torek in četrtek zvečer bodo pod skrbnim vodstvom naše IVICE pripravljali program narodnih in umetnih pesmi za naše nastope v Kamniku in okolici. Pa tudi preko meje bomo pokukali, saj sodelujemo z dvema zboroma s Koroške. Kam dlje si zaradi skromnih financ ne moremo privoščiti.

Pričakujemo, da bomo okrepili naše vrste, saj je v našem zboru dobrodošel vsak, ki ima rad zborovsko petje, veselo družbo in seveda, da želi prepevati.

Zatorej vsi, ki se nam želite priključiti, dobrodošli vsak torek in četrtek ob 20. uri v naši dvorani – pevski sobi nad in ne v Kavarni. Stoli, note in program vas čakajo.

Veseli vas bomo.

MAJ

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS...

PETEK, 21. septembra 1990 ob 20. uri
Franciščanska cerkev, Kamnik

KONCERT BAROČNE GLASBE

Izvajalci: Dunja Spruk – sopran, Tomaž Lorenz – violina in Maks Strmčnik – orgle

NEDELJA, 23. septembra 1990 ob 16. uri

Arboretum Volčji potok

KONCERT V NARAVI

Nastopa NOVI LJUBLJANSKI GODALNI KVARTET: Monika Skalar, Karel Žužek, Franc Aysenek in Stane Demšar

PETEK, 28. septembra 1990 ob 20. uri

Franciščanska cerkev, Kamnik

KONCERT SAKRALNE GLASBE

Izjava LIRA – Prvo slovensko pevsko društvo iz Kamnika

Dirigent: prof. Samò Vremšak

Prostovoljni prispevki na koncertih v Franciščanski cerkvi so namenjeni obnovi Franciščanske knjižnice. VABLJENI!

Ženski pevski zbor Solidarnost Kamnik

vljudno vabi ljubiteljice zborovskega petja. Vsaj za trenutek spremenite vsakdanji tok življenja in pozabite na tegobe, ki vas morebiti tarejo ter se nam pridružite. Vaje imamo ob ponedeljkih in sredo ob 19.30 do 21. ure nad kavarno Veroniko v Kamniku. Že vnaprej se veselimo vaše udeležbe, zato boste lepo sprejete.

Emilijan Cevc — sedemdesetletnik

Petega septembra je praznoval svoj življenjski jubilej človek, ki ga vsaj poznavalec, a tudi ljubitelj slovenske umetnosti ni treba posebej predstavljati. Pred sedemdesetimi leti se je rodil v mestu, ki je dalo prenekaterega zaslužnega Slovence, med katere že danes dr. Cevca lahko prištevamo. Ne zato, ker bi to sam želel biti, temveč ker je tolikšen njegov prispevek na področju raziskovanja slovenske umetnosti oziroma sploh slovenske kulture.

Pa vendar naštejmo vsaj nekaj njegovih navzven vidnih življenjskih dosežkov in časti. Dr. Cevc je ugleden umetnostni zgodovinar, pretanjen strokovni pisec in pisatelj, znanstvenik evropskega slovesa z izjemno bogato bibliografijo, redni član SAZU, predstojnik umetnostnozgodovinskega inštituta Franceta Steleta, dobitnik številnih tujih in domačih priznanj, katerim se je letos pridružilo še častno kamniško meščanstvo, ne nazadnje pa tudi kamniški rojak, ki slavo svojega rojstnega mesta v svojih raziskavah in predstavah razširja tako doma kot po svetu. Prav to dejstvo zasluži, da se ga spomnimo tudi v tem glasilu.

Emilijana Cevca je življenjska pot iz rodnega Kamnika peljala

najprej na Dolenjsko, nato v Ljubljano, kjer je kmalu po vojni končal študij umetnostne zgodovine pri prof. Steletu. Z njim ga je tudi sicer vezelo priručno prijateljstvo. Še več, prav Cevčeva zasluga je, da je Steletovo dediščino strokovno ohranil in jo nadaljeval, kot predstojnik inštituta, ki nosi Steletovo ime, in prav na tej osnovi nastajajo novi rezultati kot plod lastnih raziskav in prizadevanj njegovih sodelavcev.

Cevčevo raziskovalno in publicistično delo, ki ga je skoraj v ce-

loti posvetil slovenski umetnosti, je neverjetno obsežno in široko. Segajo od zgodnjega srednjega veka do umetnosti naših dni, prestopa na bregove etnografije, zgodovine in arheologije, se ukvarja z ikonografskimi vprašanji, spremlja pomembne likovne ustvarjalce in se izliva v celostne sinteze (poleg Steleta je edino on izdal kratko, a zelo dragoceno celotno Slovensko umetnost).

Cevčev prispevek je težko na kratko in na skopem prostoru popolno označiti. Pa vendar se zdi, da je najpomembnejši delež prav njegov prispevek o srednjeveški umetnosti, še posebej njegove raziskave srednjeveškega kiparstva.

Zelo pomemben in dragocen je njegov prispevek v raziskovanju določenih vprašanj iz slovenske lokalne likovne preteklosti. Omeniti je treba vsaj številne članke v Loških razgledih, predvsem pa v raznih zgodovinskih zbornikih (Kranjski, Mengeški in Kamniški). Prav ti njegovi članki so temelj in najboljša podlaga za razumevanje številnih spomeniških objektov na terenu. Morda tudi zato, ker je kamniški rojak, ali pa tudi zaradi česa drugega, je še s posebno ljubeznijo dosedaj najboljše razjasnil oba najpomembnejša kulturna spomenika

na Kamniškem: Sv. Primoža in Mali grad. V Kamniških zbornikih in drugod pa je obdelal še mnogo vprašanj, zvezanih s kamniško zgodovino in njegovo okolico npr. o mestnem obzidju, o kamniški kamnoseški delavnici itn.

Ko se ob visokem življenjskem jubileju spominjamo Emilijana Cevca, pa ne smemo ločevati Cevca strokovnjaka od Cevca človeka. Prav njegova visoko etično moralna drža, ki se kaže v njegovem odnosu do dela, predvsem pa osebna skromnost in pripravljenost pomagati, je nam mlajšim postavljena kot svetilka, h kateri se še danes radi zatekamo po nasvet, da nam pot postane jasnejša. Njegov zgrajen značaj pa se kaže tudi v njegovem strokovnem pisanju in govorjenju, katero skoz in skoz preveva ljubezen do slovenskega človeka, slovenske zemlje in njene umetnosti in tako sama zase s svojo kultiviranostjo vzgaja tako strokovno kot širše občinstvo.

Akademiku dr. Emilijanu Cevcu želimo še dolgo vrsto ustvarjalnih let, da bi nas še naprej razveseljeval s svojimi tehtnimi prispevki, in da bi nas njegova navzočnost razveseljevala v tem romanju po slovenski zemlji, posebno pa, da bi se še večkrat srečevali v njegovem rodnem Kamniku.

MARKO LESAR

Tisoči posnetkov Marije Lavrič

Kamničani, vsaj tisti, ki berejo Kamniškega občana, dobro poznajo ime Marije Lavrič, saj s svojimi prispevki večkrat poroča o življenju v Domu upokojencev, kjer biva že dvajseto leto. Poleg pisanja je njena velika ljubezen fotografiranje, in prav v teh dneh je v Domu upokojencev odprta razstava njenih del.

Marija Lavričeva, sicer upokojena pravnica, Ljubljanka, je začela fotografirati pred tridesetimi leti, ko je obiskovala šolo fotografiranja v foto klubu Janez Puhar Planinske zveze Slovenije. Vodil jo je mednarodni mojster fotografije Vlastja Simončič, ki jim je dal kopico dobrih naukov. S svojimi fotografijami je Marija Lavrič dvakrat sodelovala na razstavi v Gorenji vasi nad Škofjo Loko, kjer so v galeriji Ivan Tavčar razstavljali slovenski amaterski fotografi. Fotografski aparat je bil njen stalni spremljevalec. »Vedno sem navdušeno slikala, iskala sem motive v naravi, na morju, v zdravilišču, da bi zabeležila spomin na tedanje dni,« pravi Marija Lavrič. »Fotografija mi je bogatila življenje in me spremljala povsod. Če fotografiraš, bolj opazuješ, več dojemaš, takorekoč živiš dvojno!«

Fotografski aparat je njen stalni spremljevalec tudi v Domu upokojencev in prav o tem delu njenega življenja priča večina od več kot petsto fotografij na razstavi. Na njih so posnetki doma, ko je še rasel, pa življenjski utrip doma v vseh oblikah — ob praznovanjih, prireditvah, ob pustu, novem letu in srečanjih, zabeležila je spomine z izletov, maš, romarskih poti in potovanj, s prve poroke v domu in s praznovanj rojstnih dni, šla je z Minko Mali, navdušeno planinko, zdaj tudi oskrbovanko doma, na planinsko »sturo«. Tu so obrabi delavcev in prijateljev, ki jih precej tudi že ni več, pa tudi zadnje slovo. Tako pač je v življenju. Koliko filmov je posnela Marija Lavrič ne ve, bilo pa jih je veliko in zato je bil tudi izbor težak — pri tem ji je pomagala Milenka Kopše, delovna terapevtka v domu. Razstava, ki je tako nastala, je pričevanje o življenju v nekem času in trenutku in vsekakor rezultat velike prizadevnosti. Ogledati si jo je mogoče vsak delovnik od 8. do 18. ure, do konca septembra, v prostorih Doma upokojencev.

R. M.

Prva Cantemusova kaset

Po dvanajstih letih prepevanja, po treh srebrnih priznanjih mesta Maribor na tekmovalju Naša pesem in po neštetihih potih predstavnice Nataše Pirc (ki je iskala plačnika) in zborovodje Janeza Klobčarja (ki je prevozil pol Slovenije, da je našel za snemanje dovolj mirno in akustično cerkev v Piski pri Medvodah) smo pevci Mešanega pevskega zbora Cantemus le dočakali snemanje svoje prve kasete.

Za novo kaseto smo izbrali naslov You better mind (v prostem prevodu Pomni) po skladbi, ki nas je navdušila pred dvema letoma; morda zaradi znanih taktov Beethovnovi Pete simfonije, s katero se prične, in neprimakovane umetniške živahnosti, s katero se nadaljuje.

Na prvi strani kasete so starejši božične pesmi z angleškimi be-

sedili. Pri nas so manj znane, na angleškem govornem področju pa brez njih v božičnem času sploh ne gre. Našim rednim poslušalcem smo te pesmi predstavili na božičnem koncertu konec lanskega leta.

Druge stran kasete predstavlja izbor pretežno črnskih duhovnih pesmi, med njimi nekaj takih, nad katerimi so se poslušalci in pevci navduševali več preteklih sezon (Ride the chariots in Nobody knows).

Kar lepo število ur smo preživeli v družbi snemalca Rada Cedilnika, ki nas je rešil iz slepe ulice, v katero smo zašli pri dogovarjanju z Radiom Ljubljana. »Pomembni ljudje« v tej instituciji, ki sicer hrani že kar nekaj naših posnetkov iz prejšnjih let, so nam naklonili le en dan za celotno snemanje. Seveda na to

ni smo mogli pristati in tako smo snemali »privat«. Morda je bilo zato nekaj budnih ter kritičnih ušes manj (in tako je na posnetku sem ter tja kak pevski spodrljaj), počutili pa smo se prijetno in tudi snemalec je kvalitetno opravil svoje delo.

Naši pevci so napregli vse svoje zveze in uspelo jim je privabiti k sodelovanju znano slovensko organistko Cecilijo Kobal. Prijetna, potrpežljiva in nasmejana redovnica je prispevala k prijaznejšemu preživljanju začetnih snemalnih težav, ko smo po nekaj brezuspešnih urah le uspeli najti najtišji orgelski motor — naše fante, ki so se junaško menjavali pri mehu.

Naj omenimo še enega od naših nepogrešljivih sodelavcev — našega nekdanjega pevca Saša Rogina, ki je k večletnemu oblikovanju podobe naših plakotov in koncertnih listov dodal še nevsljivo lepoto ovitka kasete.

Kaseta je torej (s finančno pomočjo sekretariata za družbene dejavnosti — področje kulture Občine Kamnik) v prodaji na Zvezi kulturnih organizacij Občine Kamnik. Program s kasete in še kaj pa vam bomo pevci MePZ Cantemus in zborovodja Janez Klobčar v živo predstavili kmalu po vrnitvi s festivala Eurotreffmusik, ki bo konec septembra v nemškem Rastattu. Do takrat pa — prijetno poslušanje!

MARTA ZABRET

Slikovni vodnik in razglednice

Fotograf, oblikovalec in samozaložnik, sicer pa samostojni delavec v kulturi, France Stele z gore pri Komendi, je ponovno presenetil s dvema novima tiskoma. To sta slikovni vodnik 50 IZBRANIH DVATISOČAKOV in ovitek šestnajstih razglednic SLOVENSKE GORSKE SVETE.

Vodnik s podnaslovom Juliske Alpe, Kamniško-Savinjske Alpe, Karavanke predstavlja petdeset vrhov iz omenjenih pogorij, ki presegajo 2000 metrov in se začne z očakom Triglavom (2864 m) ter konča z Lučkim dedcem (2023 m) v Kamniško-Savinjskih alпах. Vsaka gora oziroma vrh je predstavljen z besedilom, ki obsega poleg imena, pripadajočega gorstva in višine še predlog vzpona in sestopa ter splošne podatke ali avtorjeva osebna razmišljanja o gori. Slikovno je vsak dvatisočak predstavljen z avtorjevo črno-belo fotografijo z nazornimi, vendar za izgled reprodukcije nemotečimi označbami vrhov in drugih pomembnih točk. Fotografije nam predstavljajo Steleta kot veččega fotografa, kar je dokazal že v svojih prejšnjih fotografskih knjižnih izdajah in na razstavah. Fotografije vršacev so več kot le dokumentirani ali informativni posnetki, saj je avtor pripravil skrben izbor iz svojega arhiva in se trudil, da je vsak pogled zadostil strogo fotografskim kriterijem, kot tudi planinarski ali alpi-

nistični nazornosti. France Stele sam pravi: »da je želel napraviti knjižico, ki bo planincem pomagala na pot v najvišje slovenske gore in mu hkrati pomagala brati odprto knjigo gorske pokrajine.«

Tako je nastal ličen slikovni vodnik žepnega formata, ki je po vsej avtorsko delo, saj je poleg založništva, teksta in fotografije tudi oblikovanje knjižice avtorjevo. Le strokovna napotila, lektorstvo in prevode osnovnih podatkov v nemščino in angleščino je prispeval Stanko Klinar. Vodnik je natisnila tiskarna Jože Moškrč v Ljubljani.

Med ljubitelje gora naj pospremi knjižico misel Juliusa Kugya z zadnje platnice vodnika: »V go-

ri ne iščimo plezalskih odrov, iščemo rajši njeno dušo.«

Komplet osmih barvnih in osmih črno-belih razglednic, ki jih je avtor izdal istočasno, kažejo, kot pravi že naslov ovitka, slovenski gorski svet. Nekatere razglednice so opremljene z verzali izreki znanih avtorjev, tako Franceta Balantiča, Riharda Jakopiča ali Juliusa Kugya. Razglednice, ki vsekakor zadovoljujejo estetske kriterije, bodo dobrodošle na trgovskih policah, saj bodo nedvomno pripomogle k pestrosti ponudbe in izboljšanju že kar katastrofalnega stanja kvalitete teh izdelkov pri nas.

DUŠAN LIPOVEC

Hvalnica slikarstvu

V razstavišču Veronika v Kamniku je od 26. julija do 18. avgusta razstavljal novejša platna akademski slikar in grafik Rajko Čuber. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je obiskoval tudi specialko za grafiko pri prof. B. Borčiču. Leta 1981 je prejel študentsko Prešernovo nagrado za grafiko.

Po zavidljivih uspehih v grafiki se je Čuber intenzivno posvetil tudi slikarstvu. Njegovo zgodnje »temno obdobje« v slikarstvu, je črpalo iz bogate tradicije krajinarstva in vedutnega slikarstva, vendar daleč od mimetičnega odiskovanja motivov starih urbanih sredin, ki jih je povsem svojso preoblikoval in interpretiral. V tem prizadevanju bi mu le stežka našli zglede ali paralele v slovenski likovni umetnosti.

Novejši, »svetli ciklus« slikarstva Rajka Čubra, je analitično raziskovanje vidnega, ki naj da v končni fazi nastanka slike sintezo, slikarsko ustvarjanje, s čim večjo kompozicijsko in predvsem barvno harmonijo. S slikarskim postopkom poenostavljanja reducira vidni svet na primitivne likovne prvine, kjer govori predvsem barva sama. Objektivni svet je sicer do neke mere še vedno razpoznaven kot krajina ali tihožitje, vendar se zaradi redukcije forme na bistveno, učinkov gestualnih naključij in barvne izčiščenosti približuje meji abstraktnega. Vendar Čubrovo slikarstvo ni abstraktno v smislu informela, kajti kot pravi pionir abstraktnega slikarstva Vasilij Kandinski: »Abstraktna umetnost se odpravlja predmetu in njegovi predstavi. Sama si ustvarja izrazne oblike.« Rajko Čuber da v svojem slikarstvu

svarem barvni izraz, ki oblikuje notranje življenje motiva, konkretnim predmetom da oblike abstraktno zvoneče harmonije. Čim bolj postajajo te oblike abstraktne (konkretno), tem čisteje in hkrati prvobitneje zazvenijo in primitivneje zaživijo. Čuber je zavzel raziskovalce, ki z navidez površnimi in vehementnimi potezami ustvarja virtuozne barvne kompozicije. Njegovo poglavito izrazilo je barva. Ponavljanje sicer istega ali podobnega slikarskega vzorca da v barvnih odnosih vedno nove presenetljive in prefinjene barvne rešitve. Prevladujejo svetle tonske gradacije, predvsem v rožnati, vijoličasti in modri barvi ali sozvočja okrov in cinobrov. Slike, predvsem večjeje formata, ki kličejo po še večjem nosilcu, v svetlih in toplih tonaliteta delujejo v svoji optimistični radoživosti na opazovalca kar kot katarza.

Čuber se je prvotno opredelil predvsem kot grafik, kar ni ostalo povsem brez vpliva in neopazno v njegovem slikarskem ustvarjanju. Včasih vključuje v slikovno polje grafizme, ki so namerno infantilni in dajo vpeti v slikovno ploskev slutiti na miselne uslednice, ki bi bile kot slikarski spomini morda še najbližje vzorcem, ki sta jih v slovensko slikarstvo vnesla pozni Pregelj ali Stupica.

Barvno izredno kvalitetno slikarstvo uvršča Rajka Čubra med vodilne likovne ustvarjalce mlajše generacije. Njegovo likovno ustvarjanje odpira še vedno nove možnosti in interpretacije, rečemo pa lahko, da je v svojih slikah ustvaril razpoloženja, ne tako pogosta v slovenskem slikarstvu, ki jih lahko z njihovim barvnim optimizmom poimenujemo kar »hvalnica slikarstvu«.

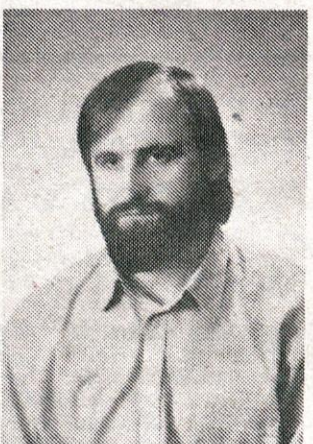
DUŠAN LIPOVEC

In memoriam

Vsaka smrt je boleča in nesmišljiva, še toliko bolj je nedoumljiva izguba mladega človeka, ustvarjalca, umetnika. Konec julija smo se na kamniških Žalah poslovili od devetintridesetletnega akademskega kiparja in restavratorja, Kamničana Janeza Klemenca.

Janez Klemen je po končani srednji šoli za oblikovanje v Ljubljani študiral in diplomiral na kiparskem oddelku Akademije za likovno umetnost v Ljubljani, kjer so mu bili profesorji znani slovenski kiparji Zdenko Kalin, Slavko Tihec in Drago Tršar. Nadaljeval in zaključil je še diplomski študij na specialki za restavratorstvo, prav tako na Ljubljanski akademiji. Po opravljenem študiju je nekaj časa delal v pedagoškem poklicu, potem pa se je povsem posvetil restavratorstvu in se zaposlil v Restavratorskem ateljeju Zavoda SRS za varstvo naravne in kulturne dediščine. Kot uspešen restavrator in tudi inovator na tem področju je bil poslan na študijsko izpopolnjevanje na Nizozemsko. Zaradi bolezni se je predčasno vrnil domov in je zadnja leta, kolikor mu je zdravje dopuščalo, delal kot samostojni restavrator v svobodnem poklicu.

Zaradi poklicne restavratorske dejavnosti Klemenov kiparski opus ni posebno obširen. Obsega predvsem portretne in figuralne študije, ki so nastale pretežno še v času obiskovanja akademije. V zadnjem času se je spet posvetil kiparjenju, predvsem obliko-

vanju ženskega akta v glini in betonu. Na to temo je celo načrtoval razstavo, ki naj bi bila v kamniški Veroniki v tem ali prihodnjem letu. Žal mu je to huda bolezen in smrt preprečila. Zato naj bo dolg stroke in organizatorjev, da dela nesrečnega kiparja predstavijo na posthumni razstavi v bližnji prihodnosti. Zanimljivo ni Klemenovo risarsko delo, saj je bil v ožjem krogu znan kot pronicljiv karikaturist in satirični risar. To zapuščino bo treba šele zbrati in ovrednotiti.

Stanovski kolegi in prijatelji bomo ohranili pokojnega Janeza Klemenca v lepem spominu kot široko razgledanega intelektualca, pronicljivega sogovornika, veččega kiparja in restavratorskega strokovnjaka, predvsem pa kot dobrega človeka.

DUŠAN LIPOVEC

Nova kapelica v Šmarci

Na križišču pred Hrastarjevo domačijo je že leta 1825 stalo zidano znamenje. Na to mesto so včasih postavili baročno kapelico, ki je bila sprva poslikana, med obema vojnoma pa so vanjo postavili 1.60 m visok mavčni kip Srca Jezusovega. Okrog kapelice je bila postavljena kovana ograja.

Leta 1958 so kapelico podrli. Kip so krajani prenesli v cerkev, kjer stoji še sedaj.

Na mestu kapelice je zrastle vrba žalujka, neurejen pas med staro in novo cesto pa je dolgo klical po ureditvi. Želja krajanov je bila, da se postavi na mestu stare kapelice nova, v katero bi lahko postavili obnovljen kip Srca Jezusovega.

Krajana skupnost je želja krajanov prislunila in prevzela vlogo investitorja za postavitev nove kapelice. Pridobiti je bilo potrebno funkcionalno zemljišče, zato je bil začetek upravnega postopka nekoliko daljši, sedaj pa so v teku še vse ostale potrebne faze upravnega postopka.

Baročna kapelica v Šmarci je bila porušena leta 1958

Nova kapelica bo narejena po navodilih Zavoda za spomeniško varstvo Kranj in bo stala na mestu prejšnje kapelice, v hortikulturno urejenem trikotniku, tako, da bo prihod v vas Šmarca s pogledom na kapelico v zelenju spet lep in prijeten.

S. S.

Nekaj besed o kamniški tiskarni

Letos mineva devetdeset let, kar je bila ustanovljena kamniška tiskarna in prav je, da na to obletnico z nekaj stavki orišemo njeno zgodovino.

Kamniška tiskarna je v slovenskem tiskarstvu igrala pomembno vlogo. Ustanovila sta jo Anton Slatnar in Hinko Saks, in sicer na voglu tedanje Velike (Mastrove) ulice, na mestu, kjer sedaj stoji Kočnina Delikatosa. Anton Slatnar je bil velik strokovnjak v tiskarstvu, Hinko Saks pa je bil tiskarski strojnik in Slatnarjeva desna roka.

Slatnarjeva tiskarna se je takoj po ustanovitvi močno uveljavila. Ukvarjala se je s tiskanjem lep-slovnih knjig, umetniških razglednic, izdajala pa je tudi časnik »Naš list«. Prva številka »Našega lista« je izšla leta 1905 na šestih straneh, vsako prvo soboto v mesecu pa je izšla priloga »Slovenska gospodinja«, katere lastnica in založnica je bila Tovarna kavi-nih surrogatov Kolinska iz Ljubljane. »Naš list« je že v prvih številkah izražal napredne misli in odkrito dramil slovensko ljudstvo k narodnemu delu, narodni zavesti in narodnemu ponosu, kljub temu da se je uredništvo v začetku opredelilo za nevtraln nadstrankarski program. »Naš list« je tako z drugim letnikom dobil podnaslov »Neodvisno po-litično glasilo za Slovence«, bil pa je ugodno sprejet pri sloven-skih narodnih čitateljih.

Seveda ne smemo mimo dru-gega časnika »Kamničan«, ki pa je izhajal le kot priloga »Našega

lista«. Prva številka je bila natis-njena 10. junija 1905, izhajal pa je na dveh oz. štirih straneh. Leta 1906 sta Slatnar in Saks preselila tiskarno v hišo na Šutni št. 43.

Leta 1908 je kamniška tiskarna ustavila izhajanje »Kamničana«, leto kasneje pa se je tudi »Naš list« poslovlil od slovenske javno-sti z obrazložitvijo, »da prične z mesecem julijem izhajati na-predni tednik »Rodoljub«, vsled česar se potreba po drugih na-prednih časopisih ne bo več tako občutila...«

Do trenutka, ko sta se Slatnar in Saks razšla, so v tiskarni stroji tekli na ročni pogon, od Saksovega odhoda v Maribor leta 1912 dalje pa na električni.

Deset let kasneje se je tiskarna zopet preselila na Glavni (Titov) trg, v hišo št. 40.

Ko je Anton Slatnar 26. maja 1926 umrl, je tiskarno vodila nje-gova vdova vse do leta 1931. Po-tem sta jo kupila Ludvik Vodnik in Anton Knez (zadnji starosta kamniškega Sokola) in jo vodila pod nazivom »Tiskarna Slatnar«. Vodnik in Knez sta vso tiskarno strokovnjaško in moderno opre-mila in nabavila nov stavni stroj.

V času druge svetovne vojne, ko je tiskarno vodil nemški komi-sar, so (bivši lastnik) Vodnik in kolektiv tiskarne naskrivaj zala-gali partizanske tiskarne v kam-niški okolici s papirjem in barvo. Tiskarna je bila leta 1946 naci-onalizirana, tri leta kasneje pa ukinjena in preseljena v ljubljansko Blasnikovo tiskarno.

Skoraj vsi sezname o natisnje-

nih delih so se po preselitvi v ljubljansko tiskarno porazgubi-li. Tako se lahko omejimo le na zapiske, ki jih je leta 1935 podal Jože Grčar, v letih 1903 do 1949 strojni tiskar v kamniški tiskarni. V Slatnarjevi tiskarni so torej iz-šle prve izdaje pomembnih del slovenske književnosti, skoraj vse knjige slovenskih klasikov, pa tudi prevodi nekaterih del ju-goslovanske književnosti: Prešer-nove Poezije, Cankarjev Hlapec-Jernej, Križ na gori, Krpanova kobila, Grešnik Lenart, Hiša Marije pomočnice, Aškerčeva Akropolis in piramide, Županč-čev Čez plan, Molejev Tristia ex Siberia, Trdinove Bajke in pove-sti o Gorjancih, Šenoino Zlatar-jevo zlato; Tomičev Zmaj iz Bos-ne itd.

Dodajmo še nekaj besed o za-četniku kamniške tiskarne, An-tonu Slatnarju. Rojen 1867 na Homcu, je bil navdušen pristaša jugoslovanske ideje. Ker je dosti-krat tiskal protinemška oz. proti-avstrijska ter izredno napredna

dela (med drugim časopis Prepo-rod od 1913. leta dalje), je imel nemalo težav s policijo. V prei-skavah se je držal junaško in bil raje sam zaprt, kot pa da bi izdal kakega dopisnika. Najbolj trda mu je predla zaradi avtorja bro-šure »Klic od Gospe svete«, ki je izšla ob 500-letnici zadnjega ustoličenja koroških vojvod marca 1914. Ljubljanska tajna policija je imela polne roke dela s to pu-blikacijo, kljub temu pa Slatnar ni izdal avtorja Adolfa Ponik-varja.

Prav je, da omenimo tudi Jože-ta Grčarja (1887–1953), ki se je izkazal kot odlični strojni tiskar. Bil je absolvent Umetno-obrtne šole v Ljubljani. Da so bile vse knjige slovenskih klasikov lepo opremljene, je njegova zasluga; okrasil jih je namreč z vinjetami. Delal je tudi linoreze in lesoreze za ilustracije in naslovne strani knjig. Tiskarna je tiskala več re-produkcij umetniških razglednic z njegovimi motivi iz Kamnika. Uveljavil se je tudi v slikarstvu, in sicer kot portretist, pri tiska-nju pa je bil v tesni povezavi s slovenskimi pisatelji, katerim je izročal korekture v pregled.

GABRIJELA V. DEŽMAN

Uradne ure v KS Mekinje

Krajevna skupnost Mekinje je pred kratkim uredila svoje prostore v stavbi TVD Partizan Mekinje na Cankarjevi cesti 37. Uradne ure za krajanje bodo vsak petek od 21. septembra naprej od 16. do 18. ure, ko bo prisoten predstavnik sveta krajevnih skupnosti, krajanji pa se bodo lahko obračali nanj s svojimi predlogi in pripombami ter problemi. V veži pred prostorom krajevnih skupnosti je omarica za razglase, v katero bodo obešali pomembne razpise in obvestila za krajanje.

Predsednica KS Marija Reba

Kamniški upokojenci na Triglavu

Sredi avgusta je bil lep in sončen dan, in začetek pohoda na Triglav. Priprave kamniških upoko-jencev so bile temeljite, zato tudi nismo pričakovali posebnih pro-blemov. Za kondicijsko turo smo si junija izbrali Kamniško sedlo, v juliju Kokrško sedlo in v začet-ku avgusta še turo na Presedaj in prek Konja na Dol ter spust v dolino kamniške Bistrice.

Turo na Triglav, 2864 m viso-ko, smo Kamniški upokojenci organizirali v okviru 40-letnice dela DU Kamnik, da bi tako do-stojno obeležili društveni jubilej. Pohod na Triglav smo načrtovali skupaj z DU Kranj. Bilo nas je 47.

Že zgodaj zjutraj 14. avgusta smo s posebnim avtobusom kre-nili mimo Kranja proti Pokljuki, kjer so nas že čakali Kranjčani. Že pred sedmo uro smo v dolgi koloni krenili navzgor v hrib z že-ljo, da bi čim prej zagledali naš cilj – vrh Triglava. Čas je kar počasi tekkel, vsak izmed nas je bil neučakan, zlasti tisti udele-ženci, ki so se na tako zahtevno pot podali prvič. Kolona pohod-nikov je kar hitro napredovala. Na Sivih polcih smo počivali, nekaj prigriznili in kmalu nade-ljevali pot. Ko smo za seboj pu-stili Študotski preval smo proti Vodnikovim koči hitreje napred-ovali. Tja smo prispeli po treh urah hoje. Po nekoliko daljšem počitku in okrepčilu iz nahrbtni-ka smo že zagrizli v hrib pred seboj. Pred nami so se odpirali vrhovi, ki so se kopali v prelepih sončnih žarkih. Naredil se je ču-dovit in prijeten dan. Po dobri uri hoje smo pred seboj zagledali našo točko – Triglav. Dih nam je zastajal, ker bi želeli čim prej na vrh. Planika – koča pod Trigla-vo se je pokazala v svoji lepoti. Od Malega Triglava proti vrhu se je vila kolona številnih obiskoval-cev. Kmalu smo zagledali ostreš-je Kredarice. V manj kot treh

živahno tudi zato, ker smo vrh dosegli prej, kot smo predvideva-li. Polnih 9 ur hoje tega dne je bilo kar dovolj, zato se je večerni počitek kar prilegel.

Naslednji dan, 15. avgusta, smo videli, kako prav smo storili, da smo Triglav obiskali že prvi dan in poslušali nasvet meteoro-loga. V sredo zjutraj nas je pričal dež. Vrh Triglav je bil v me-gli, zato smo naš odhod proti Pla-niki preložili na 8. uro, ko smo kljub rahlemu pršenju krenili. Pri Planiki smo se poslovlili od Kranjčanov, ki so se vračali nazaj na Rudno polje, mi pa smo kre-nili po ostenju Triglavskega po-gorja proti Doliču. Po krajšem odmoru v Tržaški koči na Doliču smo nadaljevali pot čez Hribarice in se spustili v dolino Triglavskih jezer. Dež nas je spremljal ves čas, razgledi niso bili najlepši. Proti večeru smo prišli do koč pri Sedmerih jezerih, pred tem pa je nekaj naših udeležencev spotoma obiskalo še kočo na Prehodavcih.

Po prijetni dobrodošlici smo se namestili v posebni sobi, ki so jo pripravili za nas. Kmalu smo do-bili še prenočišča, zato smo po okusni večerji – enolončnici, še nekaj časa govorili o naših doži-vetjih. Naslednji dan, 16. avgu-sta, nas je pot vodila, zopet v le-pem sončnem vremenu, na Kom-no in ogled koč pod Bogatinom. V popoldanskih urah smo krenili v dolino. Sestopili smo pri koči pri Slapu Savica. Tu smo zaokro-žili naš pohod s prijetnim kram-ljanjem. Med potjo smo se usta-vili še pri »štirih srčnih možeh«, Triglav pa so prekrivale meglice.

Vse tri dni pohoda je bilo raz-položenje izredno. Dosegli smo naš cilj in opazovali čudovitost Julijcev, čeprav smo bili deloma prikrajšani za lepoto doline Tri-glavskih jezer, zaradi dežja. V treh dneh toliko lepot, vzpo-nov in spustov, enkratnih pogle-

Kamniški upokojenci na Triglavu ob Aljaževem stolpu.

urah zmerne hoje smo sicer upe-hani in razgretih lic prišli na Kre-darico. Planinski dom na Kreda-rici, ki je na višini 2515 m, je najvišji »hotel« v Jugoslaviji. Po prijetnem sprejemu in nekoliko daljšem počitku, za seboj smo imeli že 6 ur naporne hoje, smo se soglasno odločili, da poskuš-a-mo priti do cilja še ta dan. Sonč-no vreme in neobetavna vremen-ska napoved za naslednji dan, sta nam dala novih moči. Vsi Kam-ničani smo kmalu po 15. uri odšli proti cilju. Enako odločitev so sprejeli tudi kranjski upokojenci, ki so odšli proti Aljaževemu stol-pu že nekoliko pred nami. Čudo-vita pot, dobro zavarovana, ni bila pretežka. Prej kot v eni uri smo prišli na mali Triglav, kjer je tudi stičišče poti iz Kredarice in Planike. Po pobočju smo proti vrhu hodili varno in po številnih vzponih smo srečno prišli na cilj – Triglav. Čestitkam in stiskanju rok kar ni bilo konca. Prelepi pogledi z vrha so odhitehtali vse napore tega dne. Vseh 15 pohod-nikov, ki so prvič prišli na Trig-lav, smo krstili – z vrvo po zadnji plati, ostali pa smo še vtis-nili žig najvišjega vrha v svoje planinske izkaznice. Po skoraj uri zadrževanja na Triglavu ob Aljaževem stolpu in obveznem slikanju, smo se začeli vračati po isti poti nazaj na Kredarico. Tudi spust je potekal varno in brez nezgod. Na Kredarici je bilo zelo

dov in dobre volje, skoraj ni mo-goče preseči. Nekateri se bomo še vračali nazaj v gore, med ču-dovito neokrnjeno naravo.

Izkušeni upokojenci-planinci, tudi nekaj mlajših, ki so se poho-da udeležili, so skrbeli za varno hojo, zato tudi ni bilo nobenih težav.

Povedati velja, da je bila naj-mlajša pohodnica 9-letna Maja Novak in najstarejša 74-letna Ana Orehek. Njima veljajo za doseženi uspeh še posebne čes-titke.

Del poti je kranjski upokoje-nec Tone Resman posnel tudi na filmski trak, zato se že veselimo ogleda posnetkov.

Kamniški upokojenci bomo vsem, ki so bili prvič na Triglavu, v petek 5. oktobra ob 16. uri podelili posebna priznanja. Na kulturno zabavnem popoldnevu bomo pregledali in ocenili naše delo in se tudi poveselili.

Da bi bilo to srečanje upoko-jencev Kamnika še bolj mikavno, vabimo vse upokojence, ki znajo igrati na različne glasbene instru-mente, da se z njimi pridružijo srečanju. Bo zelo živahno in pri-jetno, radijski delavci iz Ljublja-ne pa so nam obljubili, če jim bo čas dopuščal, da se bodo tudi oni udeležili prijetnega popoldneva.

Tako smo kamniški upokojen-ci zaključili vrsto načrtovanih ak-tivnosti ob 40-letnici društvenega jubileja.

STANE SIMČIČ

Tudi Don Kihot je nekoč obiskal Kamnik

Ali kamniški turizem v davnih letih, bi se lahko glasil podnaslov – toda pustimo to ob strani. Klavitez Don Kihot in njegov zvesti opreda Sancho Pansa se odpravi-ta na pot v Kamnik in tam name-ravata prebiti nekaj dni. Neki tr-govec jima je namreč enkrat sve-toval, naj vendar obiščeta pre-krasno mlado mestoce na Kranj-skem, ob vznožju planin, kjer bo-sta doživela nešteto presenečenj in kjer se vedno kaj dogaja. Še prej pa naj se naučita malo po kranjsko govoriti, tam da ne raz-umejo drugih jezikov, razen svo-jega.

No, pred kratkim se je Don Kihot spomnil trgovčevega na-sveta, udaril Sancho Pansa po ra-menu in mu velel, naj osedla ko-nja. »V deželo Kranjsko greva. V Kamnik in novim doživetjem naproti.«

S temi besedami se Don Kihot in Sancho Pansa odpravita na pot in se sproti učita po kranjsko go-voriti. Na poti mimo nešteti go-ra in v voda, gozdov in dolin, sre-čujeta popotnika veliko različnih ljudi. Po nekaj dneh naporenega potovanja prideta v deželo Kranjsko. Don Kihot povpraša nekega kmeta, kako se pride v mesto Kamnik in ta začne krili-ti z rokami in kazati proti vzho-du: »Ako vajina konja dobro sto-pita, bosta še pred sončnim zato-nom tam.«

In tako Don Kihot in njegov debelušni opreda naposled prija-hata v prostrano ravnino, obda-no s hribi in na severu z gorami. »Glej, Sancho, kaj ni tista pika tam mesto, ki ga iščeva?« vpraša Don Kihot in pomaha s svojo sulico pred sabo.

»Bo najbrž res. Komaj čakam, da bova tam in si bova ogledala vse znamenitosti in krčme,« od-vrne opreda in si z rokavom obri-še pot, ki mu lije s čela.

Cez nekaj trenutkov prijahata pred mestna vrata.

»Stoj!« ukaže stražar in ju ne-zaupljivo pogleda.

»Kdo sta in kam namenjena?«

Don Kihot in Sancho Pansa ustavita konja in klavitez reče: »Popotnika sva, utrujena in prezebla in rada bi nekaj dni pre-bila v vašem mestecu.«

»Tako je,« potrdi Sancho Pan-sa, »popotnika sva, utrujena, prezebla in lačna in rada bi nekaj dni prebila v vašem mestecu in krčmah.«

Stražar si ju še enkrat nezaup-

ljivo ogleda, nato pa pravi:

»Dovolim vama vstop. Le na-prej!«

Don Kihot in Sancho Pansa jahata po umazanih in z luknjami posutih ulicah, spremlja ju ne-šteto oči, ki previdno kukajo izza vrat ali oken.

»Glej, glej,« pravi Sancho Pan-sa in se čudi, »toliko krčem pa še nisem videl naenkrat!«

In res, na vsakem koraku stoji kakšna krčma, iz katere se sliši živketanje čaš, glasno govorje-nje, iz nekaterih pa tudi udarci. »Toda sedaj nimava časa zaviti v krčmo – poiskati morava kakš-no prenočišče, kjer bodo poskr-beli za konja in kjer bova lahko v miru spala. Povprašajva no ma-lo naokoli,« reče Don Kihot in ustavi mimoidočega meščana.

»Povejte no, dobri človek, kje bi lahko našla dobro prenočišče za naju in za konja?«

Kamničan izbulji oči, nato pa se srepo zazre v popotnika. Tre-nutek kasneje pa se zasmeje in reče:

»Vidita, tam,« in pokaže z ro-ko na konec ceste, »tam je ko-vačnica, kjer lahko pustite svoja konja. In nasproti kovačnice je edino prenočišče v mestu – 'Gorjanka' se imenuje.«

Don Kihot se zahvali in odjez-di s svojim opredom na kraj, ki ga je pokazal meščan. Kmalu ob-stojita pred majhno, napol pod-ro-to, umazano hišo, s skorajda strohnelo slamnato streho. Nad vrati je napis 'Gorjanka', med vrati pa stoji okrogel, rdečeličen človek s predpasnikom; najbrž oskrbnik. Don Kihot vzklikne:

»Kaj vidim!« in se usčipne v roko, »ali sanjam? Ali je to privid? Ali se mi megli? Oh!« in se komaj obdrži v sedlu.

Cez nekaj trenutkov, ko pride spet k sebi, vpraša Don Kihot človeka med vrati:

»Ali je to prenočišče 'Gorjan-ka'? Edino prenočišče v mestu?«

»Seveda,« pravi oskrbnik, »kaj pa ste pričakovali? Morda grad?«

»Oh,« pogleda Don Kihot v nebo in jamra, »tu naj bi utru-jen in prezebel popotnik preno-čil? V tej napol podrti koči? Srce mi bo počilo!« in se prime za srce.

Sancho Pansa je istega mnenja kot njegov gospodar:

»Tu naj bi utrujen, prezebel in lačen popotnik prenočil?«

Zdaj pa oskrbniku prekripi in ju nahruji:

»No, kaj pa mislita? Da bom zaradi vaju gradil novo hišo? Če vama ni všeč, lahko gresta!«

Jeznega obraza se oskrbnik obrne in odhlača v notranjost hiše.

Popotnika se spogledata in utrujeno razjašeta.

»Kaj pa zdaj?« se vprašata.

Neki Kamničan, ki je ves do-godek naskrivaj opazoval, se pri-krade k vitezu in mu šepne:

»Hej, plemeniti gospod, vi-dim, da vam to prenočišče ne diši preveč.«

Kaj pravite na udobno poste-ljo, toplo jed in slamo za vašo konja, ha?«

Don Kihot postane pozoren.

»Kje pa se vse to dobi?« vpraša.

Meščan se previdno ozre okoli sebe in potihno odvrne:

»Pri meni, kje drugje le?! No ja, nekaj tolarjev boste že dali, ha?«

Poštenemu vitezu se v trenu-tku zasvita.

»Nak, v prenočišča, ki nimajo dovoljenja pristojnih oblasti, pa že ne bom vstopal!«

Don Kihot mu obrne hrbet, povleče uzdo svojega in Sanche-vega konja in trdo stopa k vrat-om 'Gorjanke'. Pokliče oskrbni-ka in mu reče: »Vaša kočna ni bogve kaj, toda bo že kako. Sancho, ti poskrbi za konja. Tam je kovačnica.«

Don Kihot zatem sledi zado-voljnemu oskrbniku in le-ta odredi popotnikoma ležišče, nato pa gre v kuhinjo, da bi jima pri-pravil kako jed. Tačas se vrne Sancho in potoži svojem gos-podaru o neprijaznem kovaču. Ple-meniti vitez ga potolaži. Ko po-večerjata, se odpravita spat in spita trden spanec.

Naslednje jutro, ko prično la-jati vsi psi v soseski, se naša dva junaka prebudita. Don Kihot se pretegne na ležišču in si pomenca oči, rekoč:

»Sancho, imel sem zelo čudne sanje. Sanjalo se mi je, da mi kar naprej nekaj kaplja na glavo.«

»Čudno,« meni opreda, »meni se je sanjalo isto. Toda, gos-podar, vi ste čisto mokri po glavi! In, oh, jaz tudi! To niso bile sa-nje!« Vitez pogleda v strop in opazi nešteto lukenj, skozi kate-re kaplja voda.

»Ponoči je deževalo,« zamr-mra in mrko gleda predse, »stre-ha pa taka, da se je Bog usmili.«

Oba začneta vzdihovati in se spominjati sončnih in vedno to-

plih dni v rodni domovini. Spo-minjata se toplega doma in nena-doma se jima potoži. Don Kihot poskoči in vzklikne:

»Sancho, ali misliš isto, kar jaz?«

»Gospodar moj, plemeniti vi-tez, vedno sem vaših misli!«

Oba odkorakata iz kamre proti oskrbniku. Le-ta ju začudeno gleda in se sprašuje, kaj neki se dogaja. Don Kihot reče:

»Midva odhajava nazaj, do-mov! Tu imate denar!« in ju ni več. Gresta v kovačnico in že na vratih vzklikata, da bi rada svoja konja nazaj. Pojavi se kovač, vo-deč konja za uzdi.

»Tu sta vajina kljuseta, tujca. Nista se dolgo mudila v Kamni-ku. Stavim glavo, da vama ni bil všeč. Ha, ha, ha!«

Don Kihot in Sancho Pansa pograbita uzdi iz rok kovača in zajašeta.

Konja pa pod njima kar kle-cata.

»Kaj je to sedaj? Ali ste vi sploh kaj nahranili najina konja? In voda – sta jo dobila?«

»Saj res,« vzdihne kovač, »skoraj sem pozabil. Pa kaj mo-rem, zdaj že odhajata. Ha, ha, ha!«

»Pojdite k vragu!« zasika Don Kihot.

Oba popotnika spodbodeta konja. Prihajata do mestnih vrat. Nezaupljivi stražar ju pogleda in pravi, odpirajoč težka vrata:

»Že nazaj? Hitro sta opravila. Pa toliko lepih planin je naokoli.«

Pozdravljena, tujca!«

Stražar mestnih vrat nagajivo, ali bolj rečeno, predrzno pome-žikne in se obrne. Don Kihot ima na jeziku ostro besedo, toda raje molče požre očitek. Odhajajo iz mesta pa si mrmra: »Po čemu sem sploh prišel sem?«

Tako Don Kihot in Sancho Pansa pred davnimi leti. Sedaj pa zavrtimo kolo časa za nekaj sto-letij naprej. Namesto Don Kihot-a in Sancha Panse si predstavl-jajmo sodobna turista, namesto konj avtomobila, namesto kovač-nice avtomehanično delavnico, namesto oskrbnika delavca v gos-tinstvu, namesto zvitega Kamni-čana črnoboržijanca itd., in se vprašajmo: ali se lahko sedaj, ko na vse grlo kričimo, ne, rjovimo 'Evropa zdaj', gremo srednjeve-ški turizem? Pa še eno vprašanje: kaj si mrmra turist, odhajajoč iz mesta?

GABRIJELA V. DEŽMAN

O meščanski korporaciji v Kamniku

Kamnik je bil tako kot mnoge druge slovenske naselbine v toku svojega razvoja neposredno in tesno povezan z agrarnim gospodarstvom. Meščani so bili poljedelci, živinorejci, veliko pa so se ukvarjali tudi z gozdarstvom, lesarstvom in razno obrtjo. Glede kritja svojih potreb po kmetijskih pridelkih, predvsem hrane ter lesa za kurjavo in stavbe, so bili v glavnem navezani na samookrbo, pri čemer so izkoriščali, razen mestnih, tudi okoliška zemljišča.

Povezanost mestnega prebivalstva s kmetijstvom in gozdarstvom se je odražala v raznih oblikah, ki so se skozi stoletja spreminjale. V preteklosti sta bili mnogim meščanom poljedelstvo in živinoreja glavna zaposlitev, mnogi pa so opravljali tudi povsem meščanske poklice, se ukvarjali z gostinstvom, trgovino in rokodelstvom, obenem pa obdelovali nekaj polja, zelenikov in redili živino. V primerjavi z drugimi slovenskimi mesti je ravno za Kamnik značilno, da od pamtveka dalje veliko zemljiške posesti ni pripadalo plemstvu in drugi veliki zemljiški gospodi, pač pa so bili njeni lastniki in neposredni uživalci sami meščani. Sedež tega gospodarstva je bil vedno v mestu, posesti, ki so jo uživali, pa je bila deloma v bližnji okolici Kamnika, predvsem pa v Stahovici ter bistrških gozdovih in planinah, kjer je bila tudi mestna ekonomija in lesni obrat. Še vedno dobro ohranjeni pisni dokumenti segajo v davno 13. stoletje, ko so se kamniški meščani imenovali še cives steinenses, vrstijo pa se še druge listine skozi vsa naslednja stoletja do druge svetovne vojne, ko je še vedno obstajalo takšno gospodarstvo mesta Kamnika. Nekateri dragoceni predmeti in listine iz nekdanje zelo bogatega mestnega arhiva pa so med drugo svetovno vojno in takoj po njej neznankam izginile. K sreči se je ohranil vsaj nek zelo pomemben zapisnik, ki dokazuje njihov obstoj. Sicer pa je zgodovinar in akademski profesor dr. Božo Oštop v svoji razpravi Privilegijska knjiga mesta Kamnika iz leta 1528, ki jo je objavil v Kamniškem zborniku leta 1958 Kamničane lepo okarakteriziral z J. Parapata citatom iz njegovih Doneskov k zgodovini kranjskih mest iz l. 1876, ki pravi: »Mestni arhiv je menda

v stanu, v kakršnem ga neradi kažejo. Prav imajo, saj o starodavni ustanovi siromašnice leta 1232 in imenitnih pravicah do obširne Bistrice vrli Kamničanje ne vedo skoraj nič, kar je v nekaterih okoliščinah menda tudi prav.«

Kakor že rečeno, zemljiške posesti, kot nam to dokazujejo mnoge stare listine, mestu Kamniku ni podaril nobeden vladar, pač pa so pravice mesta do obširne posesti le potrjevali.

Ze omenjena najpomembnejša in obenem najstarejša originalna ohranjena listina, ki jo sedaj hrani Državni arhiv Slovenije v Ljubljani, je privilegijska knjiga mesta Kamnika z dne 9. 3. 1528, s katero je cesar Ferdinand I. priznal mestu posebne pravice, razen tega pa z njo potrdil vse privilegije svojih prednikov izdane v korist mesta. Samo ožji krog meščanov, lastnikov 194 hiš današnjega starega mestnega jedra, je tvoril takimenenovani dominijski deželno knežji mesta Kamnika. Tudi deželni knezi, ki so se takrat ustoličevali na Gosposvetem polju, so te pravice še nekajkrat potrdili z listinami. Mesto je posest upravljalo po svojih organih.

Razmerje se je spremenilo z upravo reorganizacijo, ki je uvedla politične občine, teritorialno različne od prejšnjega mestnega dominija in so organi mestne občine izgubili značaj predstavništva meščanstva. Takšno spremembo je prvokrat povzročila francoska okupacija, vendar le za kratko dobo, ker je bilo po odhodu Francozov vzpostavljeno staro stanje. Dokončno je bil fevdalno upravni in zemljiškoposestni sistem odpravljen z reformami po marčni revoluciji leta 1848. Nekdanje deželno knežje mesto je po uveljavitvi provizoričnega občinskega zakona iz leta 1849 skupaj z Zaprčami, Perovim in kasneje Košicami tvorilo novo upravno občino. Provizorični občinski zakon, ki je dal podlago za upravo premoženja občin in sosesk (podobčin) je leta 1866 zamenjal občinski red. Uprava občine je bila posledje v rokah od občanov izvoljenega občinskega odbora. Nova reorganizacija kamniške mestne občine sprva ni povzročila nobenih sprememb v upravi meščanske posesti. S posestjo je upravljal občinski odbor, glavni užitek pa je ne-

kaj let še vedno pripadal meščanom, ki so prvotno tvorili dominijski deželno knežji mesta. Sčasoma je občinski odbor vse več dohodka, ki ga je dajala meščanska posest, namenjal za kritje splošnih občinskih potreb. Med meščani se je zoper takšno gospodarstvo postopoma vzbujal odpor, saj se je začel gozd v Bistrici na veliko izsekavati in prodajati na licitacijah. Meščani so grajali občinski odbor, da se gozd negospodarsko izkorišča in so zahtevali, da se napravi konec razpisnemu gospodarstvu, ki ogroža upravičence v njihovih pravicah do lesa. Občinskemu odboru so odrekli pravico razpolagati z njihovo lastnino ter zahtevali ločitev premoženja od občinske in uvedbo posebne uprave nad posestjo meščanov. To skupno premoženje so označevali kot svojo zasebno lastnino. Mestni občinski odbor je nasprotno trdil, da je bistrški gozd last celotne občine in ne posameznih meščanov. To nasprotje je sprožilo dolgo pravdo, ki je razburjala meščane vse do preteklega časa.

Dodatek II. občinskega reda za Kranjsko iz leta 1866 je bil podlaga, da se je za gospodarjenje z mestno posestjo določila posebna uprava, sama skupnost meščanov pa se je tedaj poimenovala Meščanska korporacija. Med občinskim odborom in korporacijo so se kljub ločitvi še vedno v nemali razni spori glede uživanja posesti, enotnih stališč pa tudi niso bili sami člani skupnosti, tudi med njimi so bila stalna trenja. Nesoglasja so bila ravno leta 1886 tako močna, da je odstopil celotni odbor Meščanske korporacije. To je bil povod, da sta se morala s tem vprašanjem ukvarjati deželno predsedstvo in deželni odbor. Že pred tem se je namreč izkristaliziralo mnenje, da za upravo meščanskega premoženja ne veljajo določbe dodatka II. k občinskemu redu, ker korporacija ni nikak pododdelek politične občine, temveč gre za premoženje po členu 11 občinskega reda, to je za lastninske pravice določenega kroga občanov in je torej to premoženje zasebnopravnega značaja. Okrajno glavarstvo v Kamniku je Meščanski korporaciji sporočilo odločitev deželne vlade, da korporacijsko premoženje ni občinsko ali kakšnega občinskega oddelka ali soseske, zato tudi odbor nima javnopravnega značaja, temveč je le organ zasebne družbe. Trenja med občinskim in korporacijskim odborom pa so se kljub temu nadaljevala še naprej, dokler tudi zakonsko ni bil urejen značaj takšnih skupnosti, kot je bila Meščanska korporacija. To je uredil Deželni zakon za Kranjsko o uredbi in razdelbi skupnih zemljišč z dne 26. oktobra 1887 in njegove spremembe 3. septembra 1894.

Nadaljevanje prihodnjiki

Kopajmo se, plavajmo in teknujmo

Naše kopališče je letos oživel, kot že dolgo ne. Prijetno toplo, ogrevana voda pod Starim gradom vse dni privablja otroke, mladino, odrasle, cele družine in družine. Družabno življenje se je torej začelo razvijati tudi na kopališču. Škoda le, da bo prostor ob bazenu sčasoma postal pretesen. Druge pomanjkljivosti, slačilnice, in podobno, pa bodo uredili.

Nočno kopanje za odrasle, ki ga letos še skromno uvaja Plavalni klub Kamnik (PKK) in za katerega ima v prihodnje še velike načrte z bogato ponudbo, Kamničani več ali manj le srmežljivo opazujemo. Seveda pa se število obiskovalcev nočnega kopanja iz tedna v teden veča.

Voda je res ogrevana, vendar bi bilo še prijetneje, če bi bila ob oblačnih dnevih in večerih še za stopinjo ali dve toplejša, da bi zadovoljila najbolj mehkužne. Kamniškim nergačem naj pojasnim, da se je strošek za kurilno olje za ogrevanje pokrili z vstopninami že v 1. polovici julija. Finančni priliv bo, prav na račun tople vode v bazenu, ob koncu sezone v septembru gotovo večji kot minula leta, kljub strošku ogrevanja in izredno dostopni ceni za otroke.

Starejši šolarji se najdejo na kopališču že kmalu dopoldan in tu preživijo večji del prostega časa, dokler se ne vrnejo starši z dela. Nekateri so se vključili v plavalno šolo PKK, ki jo je vodil Darko Petkovič, trener PKK. Vsak teden je splavalo po 12 malih neplavalcev in starši se bodo brezskrbneje podali na počitnikovanje in ponosno opazovali spretnost svojega otroka v vodi. Posamezniki so tovarišu Daretu obljubili, da se bodo v jeseni ponovno videli in sicer na rednih, dnevnih treningih v PKK. Za podmladek v športu, ki razvija zdravo telo, torej ne bo skrbil.

PKK ima v Kamniku tradicijo, imeli smo plavalca svetovnega

slovesa J. Cerarja, sedaj pa je po dvajsetih letih klub ponovno zaživel. Mladi nadobudneži, ki trenirajo dve leti, oziroma so začeli šele lanskega oktobra, so se odločili, da bodo nadaljevali prekinjeno pot in šestorica izmed njih: Žiga Ogrin, Vojko Jončeski, Sandi Sadnikar, Rok Vengust, Marko Justinek in Jure Volgemut so merili svoje moči 21. in 22. julija v Velenju na republiškem tekmovanju v konkurenci mlajših pionirjev. Močni konkurenti klubov, predvsem Ljubljane in Branika Maribor, ki so postavljali nove republiške in državne rekorde, seveda niso bili kos, kajti trenirajo že 3 oziroma 4 leta po 3 do 4 ure dnevno, naši pa drugo, oziroma prvo leto po 1,5 ure. Plavalec Jure pa le na 14 dni zaradi izmenskega pouka na Duplici.

Potrebno pa je vendarle poudariti, da sta Žiga in Vojko dosegla 5. in 7. mesto v disciplini prsno na 100 metrov v konkurenci svojega letnika 80' in se bosta prihodnje leto borila za sam republiški vrh. Čestitamo! Seveda si vsi želimo, da bi njima, ki še ostajata v konkurenci mlajših pionirjev, to uspelo, želimo pa si, da bi se po lestvici višje povzpeli plavalci, ki bodo prešli v konku-

renco starejših pionirjev in tudi tisti, ki šele postajajo plavalci – tekmovalci.

Vse to bodo lahko dosegli le z redno, vsakodnevno vadbo v ustreznih pogojih in z dobrim strokovnim vodstvom, ki je za sedaj še zagotovljen, saj nam ga ves čas financira Edigs iz Mengša. Sredstva za delo kluba zbiramo starši na najrazličnejše načine, z različnimi dejavnostmi. Šesterico smo pospremili v Velenje v Svilanitovih kopalnih plaščih in z brisačami ter v majicah Modnega salona »ŠIK« iz Groharjeve, na katere smo natisnili še znak Edigs in seveda PKK. Vsem darovalcem se lepo zahvaljujemo.

Gotovo so v Kamniku še delovne organizacije ali obrtniki, ki podpirajo plavalni šport in bi bili pripravljeni sponzorirati dejavnost kluba. Sporočite nam, veselilo nas bo sodelovanje z vami, saj želimo množičnost plavanja v Kamniku in uspehi nas bodo le spodbujali za vse širše in kvalitetnejše delo.

Dobimo se torej vsi na letnem kopališču pod Starim gradom, vsak dan, razen v dežju, do konca septembra. In potem? Le kdaj bomo imeli v Kamniku zimski bazen?

Za PKK A. J.

Karateisti v letni šoli v Umagu

Kakor že več let, je bila tudi letos v Umagu letna karate šola. Zbrali smo se skoraj vsi slovenski klubi, Forum, Domžale, Hrastnik, Kamnik... in seveda tudi Komenda. Iz Komende se nas je prijavilo sedem; vseh nas je bilo okrog stopenetdeset članov in pionirjev.

Prvi dnevi so bili zelo naporni, saj smo se morali prilagoditi podnebju in tudi treningi so bili taki, kakršnih nismo vajeni. Zjutraj so bili od 7. do 9. ure. Na teh treningih smo tekli iz kampa Arena v Katoro, kjer smo se na plaži razgibavali in raztegovali. Med tekmo smo med sotekmovalci vozili slalom, jih preskakovali ali pa z njimi imeli borbe. Nekateri, ki so bili v šoli prvič, so se prve dni preveč zaganjali, tako da so kmalu omagali. Iz našega kluba smo vsi zdržali do konca. Po razgibavanju je sledil trening v vodi. Ta trening je bil predvsem sprostitven, izvajali smo razne udarce z roko in nogo, za konec pa smo še malo plavali.

Popoldanski trening se je začel ob petih popoldan, ko je bilo še zelo vroče. Zopet smo se najprej ogreli, nato pa smo se razvrstili

po skupinah glede na pas. Nižje skupine (bel, rumen, oranžen pas) je vodil Slavko Šorotar, višje skupine (zelen, plav, rjav, črn) pas pa Vlado Paradižnik. Vsaka skupina je vadila za višji pas. Ti treningi so bili v primerjavi z jutranjimi mnogo bolj naporni, saj smo vadili na soncu in smo se pošteno potili.

Seveda pa ni manjkalo tudi druge rekreacije. Tako smo imeli v bližini igrišče za mini golf, tenis, odbojko, namizni tenis ter tudi možnosti vožnje s čolnom ali kanujem.

Zvečer je bilo tudi dosti zabave. Priredili smo spoznavni večer, saj smo bili iz vse Slovenije in tako smo se še bolj spoznali in navezali prijateljske stike. Kakšen večer pa smo šli tudi s prijatelji v disko ali pa smo ob obali uganjali norčije.

Vse te dni smo nestrpnost čakali na izpite za višji pas. V soboto zjutraj se je vsak ogrel in razgibal, saj smo vsi hoteli iti na izpite čim bolj pripravljeni. Na prizorišču je vladala zmeda, ker smo imeli vsi tremo. Nato se je končno začelo. Najprej je bila simulantanka, to je borba z več nasprot-

niki, ki se izvaja za plavi in višji pas. Potem je šlo po vrsti od rumenega proti črnemu pasu. Vsi, ki smo delali izpite, smo pokazali vse svoje znanje. Ko je bilo izpitov konec, smo nestrpnost čakali na popoldanski trening, ko je bila podelitev diplom.

Iz našega kluba smo delali izpit trije in vsi smo uspeli. Po treningu smo se fotografirali z diplomami in nasmejanimi obrazi, seveda pa tudi že z priborjenimi višjimi pasovi.

Tako nismo z morja odnesli le zagorele polti in novih poznanstev, temveč tudi več izkušenj, novo znanje in nekateri tudi višji pas. Marsikdo pa tudi kakšno modrico ali prasko. Ob poslavljanju pa smo si obljubili, da se drugo leto zopet srečamo.

Ob tej priložnosti obveščamo, da se v naš klub lahko tudi vpišete, tako bi bili drugo leto na karate šoli še številnejši.

Vpisujemo vsak tork in četrtek v osnovni šoli Komenda od 17. do 19. ure. Vsi, ki vas karate zanima, se lahko vpišete do četrтка, 4. oktobra.

Aleš Kramar

Mali oglasi

Honorarno zaposlimo KV mi-zarja. Plačilo po dogovoru. Inf. na tel. 832-137

Pomoč pri pospravljanju hiše in opravljanju vrtnih del iščemo v Šmarci dvakrat tedensko. Naslov v uredništvu.

Prodaj, zelo ugodno opremljeno dnevno sobo: osemdelno omaro z nastavki, dva fotelja s klubsko mizico ter raztegljiv kavč (lahko tudi po delih). Ogled vsak dan od 16. do 18. ure. Kamnik, Zikova 8, stanovanje 16.

Najamem manjše opremljeno stanovanje v Kamniku ali okolici. Možnost predplačila. Naslov dobite v uredništvu Kamniškega občana, Titov trg 1 ali po tel. 831-511 int. 29.

AVTOŠOLA »AVRORA« KOMENDA

sprejme

dva inštruktorja

v redno delovno razmerje in

dva inštruktorja

honorarno

Telefon 841-236

Ekološki kotichek

Preveč ali premalo ozona?

Kaj je ozon?

Ozon je plin, sorodnik za življenje nepogrešljivega kisika. Medtem ko kisikovo molekulo sestavljata dva atoma kisika, molekulo ozona tvorijo trije kisikovi atomi. Ozon je močan oksidant in zelo agresivno deluje.

Kje ozon koristi?

Ozon, ki je sestavni del najvišjih atmosferskih plasti, je za življenje na zemlji bistvenega pomena, ker zadržuje škodljivo ultravijolično sončno žarčenje. Količina tega zaščitnega ozona pa se stalno zmanjšuje. Znanost je ugotovila, da so krivci za to zmanjševanje klorfluorometani, ki jih uporabljamo kot pogonske pline v raznovrstnih razpršilkah.

Cez v atmosferi nastale ozonske luknje dobivamo na zemljo preveč ultravijoličnih sončnih žarkov, to pa povečuje nevarnost

obolenj za kožnim rakom. Zato zdravniki odsvetujejo daljše sončenje, zlasti v krajih, kjer je sonce najmočnejše. (Zanimanje ekološko osveščenih ljudi za obmorski turizem se je občutno zmanjšalo predvsem iz treh razlogov in ne samo zaradi politike.)

Preveč ultravijoličnega žarčenja škoduje tudi rastlinam (motnje v fotosintezi: poškodbe rastlin, manj pridelkov).

In kje ozon škoduje?

Preveč ozona v ozračju na zemeljski površini dokazano pospešuje obolenja na dihalih (predvsem bronhitis) – zlasti še, če je dihanje intenzivno. Tudi na rastlinah je škoda opazna (listni ožgi, motnje v fotosintezi).

Na zemeljski površini nastaja ozon kot rezultat kemične reakcije, ki jo povzročajo močnejši sončni žarki in pa nečistoče

v ozračju (dušikov dioksid, žveplov dioksid). Za te nečistoče »poskrbimo« z neustreznim kurjenjem, bistveno pa k temu prispeva avtomobilski promet (ki je zelo intenziven prav v poletnih mesecih, ko je sonce najmočnejše).

In kako lahko ljudje ukrepajo?

– ne uporabljamo razpršilk (sprejev), ki vsebujejo klorfluorometane kot pogonske pline (okolišne nevarne razpršilke so na embalaži ustrezno označene),

– zmanjšajmo onesnaževanje zraka nasploh (avtomobilski katalizatorji, kvalitetna kuriva: zemeljski plin ali vaj nafta oz. premogi z manjšo vsebnostjo žvepla),

– v prihodnjih letih bodimo pri sončenju zmernejši.

ZELENI KAMNIKA

Lokostrelske novice

Pol leta je naokoli in zopet so tu lokostrelske novice, ki vas, dragi someščani, obveščajo o tekmovalnih uspehih naših lokostrelcev. V zimskem času tekmovalci trenirajo v telovadnici Frana Albrehta in sicer so letošnjo sezono začeli pod nadzorom strokovnega svetovalca LK Kamnik (Drago Desnica), kar se je izkazalo za uspešno, saj je opaziti dvig tehnične usposobljenosti tekmovalcev. Poleg tega pa se to odraža tudi na samih rezultatih.

V obdobju od oktobra 1989 do aprila 1990 so se v sklopu treningov odvijali tudi klubski turnirji za pokal LK Kamnik. Turnirji so bili točkovani po že ustaljenem točkovnem sistemu LKK. Izmed vseh turnirjev so v končni seštevki točk vzete 4 najboljšje uvrstitve ter uvrstitve na državnem prvenstvu INDOOR FITA 25 in 18 m. Tekmovalo se je v dveh konkurencah. V prostem slogu je zmagal Drago Desnica s 111 točkami (125 možnih točk), sledijo pa mu Tomaž Kerin, Bojan Štefula ter ostali. V instinktivnem slogu je Dušan Letnar zmagal z eno točko prednosti (101) pred Mihom Koscem, sledijo pa jima Vojko Ogrin, Jelka Povše ter ostali. Posebne pohvale zasluži Jelka Povše, saj je zbrala presenetljivo veliko točk in dosegla odlično uvrstitev, glede na to, da so članice tekmovalce v konkurenci skupaj s člani.

Drugače pa so se tekmovalci udeleževali po Jugoslaviji in tujini.

MLADINCI

V tej sezoni sta nas zastopala Tomaž Kerin in Jože Javornik, ki pa tokrat nista posegala v sam vrh mladinskega lokostrelstva, vendar pa so njuni rezultati kot tudi uvrstitve dokaj dobri, saj sta letos prvič nastopila v mladinski konkurenci, kjer pa sta najmlajša. Jože Javornik je na državnem prvenstvu INDOOR FITA osvojil 5. mesto, Tomaž Kerin pa je v prostem slogu osvojil 9. mesto. V klubu smo z njunim streljanjem povsem zadovoljni.

Poročilo matičnih dejstev za mesec julij in avgust

SMRTI:

- ŽAGAR Marija, druž. upokojenka iz Tunjice 7, stara 80 let
- ŠUSTAR France, km. upokojenec iz Gozda 15, star 67 let
- PODOBNIK Milan, os. upokojenec iz Kamnika, Medvedova 23, star 70 let
- VIRIJANT Francišek, km. upokojenec iz Gradišča v Tuhih 8, star 70 let
- KREGAR Franc, os. upokojenec iz Sp. Stranj 3, star 84 let
- BAUMANN Ivan, druž. upokojenka iz Podgorja 36, stara 73 let
- BRENČIČ Franc, sam. obrtnik iz Doba, Ul. Gubčeve brigade 7 a
- GLAVAČ Franciška, os. upokojenka iz Komende, Glavarjeva 53, stara 70 let
- TERPINC Angela, druž. upokojenka iz Kamnika, Tunjiska 2, stara 92 let
- NOVAK Stanislav, os. upokojenec iz Nevelj 11, star 58 let
- HRIBAR Anton, delavec v tiskarni iz Vrhpolja pri Kamniku 239, star 53 let
- KLEMEN Janez, kipar restavrador iz Kamnika, Svetčeva pot 6, star 39 let
- KOŠIR IVANA, druž. upokojenka iz Kamnika, Medvedova 16, stara 84 let
- JANEŽIČ Francišek, os. upokojenec iz Ljubljane, Prijateljeva 21, star 77 let
- KOŽELJ Ana, gospodinja iz Podgorja 42, stara 68 let
- KRALJ Rudolf, soboslikar iz Kamnika, Steletova 17, star 52 let
- RUS Jožef, dipl. elektro inž. iz Most 58, star 37 let
- KUHAH Kristina, druž. upokojenka iz Krivčevega 19, stara 77 let
- TROBEVŠEK Julijana, upokojenka iz Stahovice 10/S, stara 77 let
- BERLEC Alojzij, kmet iz Duplice, Ljubljanska c. 27, star 65 let
- VIDMAR Anton, krojač iz Suhadol 9, star 68 let

ČLANI INSTINKTIVNO

V tej konkurenci smo nastopali v postavi Miha Kosec, Dušan Letnar, Vojko Ogrin in Peter Repolusk.

Na turnirju INDOOR FITA v Tolminu je Dušan Letnar osvojil 5. mesto, na enakem turnirju v Zagrebu pa je osvojil odlično 1. mesto. Prav tako so se udeležili tudi dvoranskega turnirja v Mariboru, kjer je 1. mesto osvojil Miha Kosec, Dušan Letnar pa je tokrat zasedel odlično 3. mesto. V isti postavi so nastopili tudi na DP INDOOR FITA 25 in 18 m, kjer sta Dušan Letnar in Miha Kosec osvojila 5. in 6. mesto. Vojko Ogrin in Peter Repolusk pa sta zasedla 13. in 16. mesto.

Posebno poglavje je po zaslugi Jelke Povše, ki je nastopala v konkurenci članice instinktivno. Na dvoranskem turnirju v Zagrebu je tesno in presenetljivo osvojila 1. mesto, mesec dni kasneje pa je premočno in zaslužno osvojila naslov državne prvakinja v INDOOR FITA disciplini in tako za seboj pustila tudi članice državne reprezentance. Poleg tega pa je v Trakoščanu na državnem prvenstvu v Hunter & Field disciplini osvojil odlično 3. mesto in naziv športnika zveznega razreda, vendar je le za las zgrešila vstop v državno reprezentanco in nastopil na svetovnem prvenstvu.

ČLANI PROSTO

V tej konkurenci smo nastopali v postavi Drago Desnica, Blaž Jemec, Ivan Maradin in Emil Andrejka.

Na prvem turnirju INDOOR FITA v Škofji Loki je Drago Desnica osvojil odlično 2. mesto. Na turnirju v Zagrebu se je med našimi najbolj izkazal Blaž Jemec z uvrstitvijo na 5. mesto, v Mariboru pa je Ivan Maradin zasedel 8. mesto. Na DP INDOOR FITA & 5 in 18 m pa je bil najboljši Drago Desnica in sicer na 5. mestu. Vsi skupaj pa so se odrezali v ekipnem streljanju, saj so zasedli 3. mesto, premagali sta jih le ekipi Maribora in Pančeva.

S prehodom iz telovadnice na prosto so se pričela tudi drugačnja tekmovalna in sicer FITA STAR turnirji (olimpijska disciplina), kjer sta dokaj dobro streljala Blaž Jemec in Ivan Maradin, poleg tega pa sta uspešno nastopala v sklopu slovenske reprezentance na Alpe-Adria turnirjih doma in na tujem.

KOSEC IN DESNICA NA SVETOVNO PRVENSTVO NA NORVEŠKO

Kot nalašč se je to zgodilo prav letos, da bo slavje še večje, saj proslavljamo že 10 let uspešnega dela in dobrih rezultatov Lokostrelskega kluba Kamnik.

Miha KOSEC, rojen 26. 04. 1968, zaposlen v Titan Kamnik, se z lokostrelstvom ukvarja že 8 let in nastopa v konkurenci člani instinktivno. Že nekajkrat poprej smo poročali o njegovih kvalitetah in uspehih iz predhodnih sezon in kot vidite ni bilo zaman namigovanje, da se razvija v izredno kvalitetnega lokostrelca evropskega ranga. Najboljše uspehe dosega v disciplini Hunter & Field. V spomladanskem delu sezone je nastopal na teh turnirjih, kjer pa je dosegal neverjetno dobre rezultate, saj je zmagal skoraj na vseh turnirjih po Jugoslaviji. Že pred samim državnim prvenstvom v Trakoščanu je veljal za prvega potencialnega kandidata za osvojitev naslova državnega prvaka, kar se je tudi uresničilo.

Drago DESNICA, rojen 27. 08. 1965, se z lokostrelstvom ukvarja že 11 let in je član našega kluba že od ustanovitve naprej. V tem obdobju je klubu prinesel kar nekaj lovorik in odličnih uvrstitev. Za njim je že dolga lokostrelska kariera in zato tudi sodi

med izkušenejše jugoslovanske lokostrelce, saj je prešel od državnega prvaka med pionirji, preko alpskega prvaka med mladinci in s tem dobil naziv perspektivni športnik, do članskih vrst, kjer se je že nekajkrat kategoriziral kot športnik zveznega razreda Jugoslavije. Zelo uspešno tekmuje v vseh treh lokostrelskih disciplinah (INDOOR FITA, FITA STAR – olimpijska disciplina, Hunter & Field), poleg tega pa že nekaj let drži klub skupaj in pokonci.

Na državnem prvenstvu v Trakoščanu je osvojil odlično 3. mesto v konkurenci člani prosto.

To prvenstvo je bilo ob enem tudi izbirno tekmovalno za sestavo državne reprezentance, ki je od 25. 8. do 03. 9. nastopila na evropskem in svetovnem prvenstvu v disciplini Hunter & Field v Loenu na Norveškem. Reprezentanca je štela 12 tekmovalcev, med katerimi sta bila torej tudi dva predstavnika našega kluba oziroma mesta Kamnik.

Glede na to, da Jugoslovanska lokostrelska zveza nima dovolj finančnih sredstev, so reprezentantje prisiljeni samofinancirati oziroma sami iskati finačno pomoč pri sponzorjih in po svojih občinah. Stroški na enega tekmovalca znesejo okoli 3000 DEM, tekmovalci sami pa krijejo okoli 70% zneska. V klubu upamo na dobro voljo in pomoč s strani SO ter ZTKO Kamnik, podjetij, obrtnikov in privatnikov. V primeru, da je kdo pripravljen pomagati pri zbiranju sredstev, lahko to stori z nakazilom kakršnega koli zneska na žiro račun LK Kamnik: 50140-678-95981. Nakazilo bi opravičili v obliki poslovno-reklamnega sodelovanja.

LK KAMNIK

trgovsko podjetje

kočna n.sol.o.
kamnik

TRGOVINA, KMETIJSTVO, KOOPERACIJA

SEPTEMBER 1990

Mesec gradbenega materiala

- v PE Univerzal, Medvedova 15 (tel. 831-272)
- ugodna prodaja cementa, apna, opeke (zidaki, mod. blok, silikatna opeka), dimniki Schiedel, armaturne mreže
- najnižje cene in brezplačna dostava za večje količine do 30 km

Mesec kuhinj

- v Salonu pohištva na Kranjski (tel. 831-296)
- izredna priložnost za nakup kuhinjskega pohištva proizvajalcev Marles, Svea, Gorenje-Brest
- po tovarniških cenah
- možnost potrošniškega kredita

Mesec ozimnice

- v SADNI DREVESNICI na Ekslerjevi (telefon 831-402, 831-379, 831-352)
- prodaja prvovrstnih sortnih jabolk – hrušk
- prodaja krompirja in čebule
- vse po konkurenčnih cenah od 24. 9. 1990 dalje od 7. do 16. ure (sobota od 7.–12. ure)

Mesec šolskih potrebščin

- v PE Knjigarna na Ljubljanski c. (tel. 831-295)
- vse šolske potrebščine za osnovne in srednje šole
- zbiranje naročil za koledarje 1991 (stenske, namizne, žepne...), rokovnike in druga novoletna darila

Mesec oblačil za šolarje

- v PE Ciciban v Maistrovi ulici (831-424)
- poceni hlače in puloverje za jesen in zimo
- izredno ugodna ponudba oblačil jeans

TO NI NAVADNA TRGOVINA

»TITAN – KOČNA« na Ljubljanski (tel. 831-428) je skupna trgovina tovarne Titan in Kočne.

- Titan – Kočna je najcenejša trgovina za prodajo:
- pocinkanih fittingov vseh dimenzij
- stavbnih, pohištvenih in dodatnih ključavnic
- SVN okovja za okna
- cilindričnih vložkov
- varnostnih ščitov
- prečnih varnostnih zapor za vrata

Titan – Kočna je tudi **servisna delavnica za izdelavo ključev in cilindričnih vložkov** vseh dimenzij z možnostjo odpiranja več vrat z enim ključem; strokovno svetovanje in servisiranje od ponedeljka do petka, od 8. do 16. ure.

»Titan – Kočna« že prodaja **VARNOSTNI CILINDRIČNI VLOŽEK K 2** s specialnim profilom, popravnim mehanizmom in zaščito proti vrtanju ohišja!

AVTOMEHANIKA – »OPTIČNE MERITVE PREM«

Franc Štupar,
Kranjska pot 7,
Komenda,
tel. (061) 841-329

Nudimo vam optično nastavitve preme in vse ostale avtomehanične usluge.

Vaš avto pripravimo za tehnični pregled, na vašo željo pa vam tehnični pregled tudi opravimo in podaljšamo registracijo.

SE PRIPOROČAMO!

Dom upokojencev Kamnik,

Neveljska pot 26, Kamnik

Na podlagi sklepa Komisije za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. 1 kuhinjsko pomočnico

- sodelovanje pri pripravi in kuhanju hrane
- Pogoji:
- osnovna šola
- dvomesečno poskusno delo

2. 1 sobarico

- vzdrževanje higiene stanovanjskih prostorov
- Pogoji:
- enomesečno poskusno delo
- osnovna šola

Za opravljanje navedenih del bomo sklenili delovno razmerje za določen čas.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev vložite v 8 dneh od dneva objave na naslov: DOM UPOKOJENCEV KAMNIK, Neveljska pot 26

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka – Banka Domžale d. d., Domžale
objavlja
po sklepu izvršilnega odbora

javno zbiranje ponudb

za odprodajo poslovnega prostora v pritličju stanovanjsko-poslovnega objekta v Mengšu, Kolodvorska 2 B, površina 106, 58 m², izhodiščna cena je 1.556.000 din.

Pisne ponudbe pošljite na naslov Ljubljanska banka – Banka Domžale d. d., Domžale, Ljubljanska 62, v zapечатeni ovojnici z oznako »pisna ponudba – ne odpiraj« najkasneje v 15 dneh po objavi tega oglasa. Morebitne informacije dobite na sedežu banke – Ljubljanska 62, Domžale ali po telefonu (061) 721-731.

ELEKTRO SERVIS STANOVNIK

Popravila drobnih gospodinjstevskih mehanizacij, sesalnikov, sušilnikov za lase, brivnikov in električnega ročnega orodja.

Montaža klasičnih in satelitskih antenskih naprav.

Podgorje 55, Kamnik, telefon 831-838, popoldan.

OBVESTILO OBIRALCEM JABOLK IN KUPCEM OZIMNICE

Bliža se čas obiranja jabolk. V sadni drevnici in vrtarstvu TP »KOČNA« KAMNIK predvidevamo, da bomo z obiranjem jabolk začeli 17. septembra.

Obiranje jabolk poteka od jutra do poznih popoldanskih ur. Obveščamo občane Kamnika, da se nam lahko pridružijo pri obiranju, s tem malo zaslužijo, hkrati pa uživajo v naravi.

Potekala bo tudi prodaja ozimnice: JABOLKA, HRUŠKE, KROMPIR, ČEBULA.

S prodajo pričnemo 24. 9. 1990 in sicer vsak dan od 7. do 16., ob sobotah od 7. do 12. ure.

Beneja

KJE NAS NAJDETE? Popolnoma enostavno! Na Perovem, ob obvoznici, nasproti Titana.

Po kaj k nam? Še vprašate? Od gumba do obleke! Sicer pa, če vas zanima metrsko blago, če se veselite novih, jenskih materialov, rabite svetleče (atlas) podloge, potiskan žamet, gumba, zadrge... POTEM NAS OBIŠČITE! In še nekaj vam zaupamo: pri nas dobite tudi popestreno izbiro oblačil za močnejše in tudi za vašega šolarja se bo kaj našlo.

Torej: obiščite trgovino s tekstilom in galanterijo »Beneja«! Ne bo vam žal! Potrudili se bomo in skušali ustreči vsem vašim željam.

VPIS PRVOŠOLČKOV

Aktiv šolskih svetovalnih delavcev občine Kamnik obvešča starše, da bo vpis v 1. razred za šolsko leto 1991/92 v torek, 25. septembra 1990

Naziv šole	Kraj vpisa	Čas vpisa
OŠ Toma Brejca	na centralni šoli	dopoldan od 8. do 12. ure popoldan od 14. do 18. ure
OŠ Frana Albrehta	na centralni šoli in na podružnicah: Vranja Peč, Nevlje, Mekinje in Tunjice	dopoldan od 8. do 12. ure popoldan od 14. do 18. ure
OŠ Marija Vera Duplica	šola na Duplici	dopoldan od 8. do 12. ure popoldan od 14. do 18. ure
OŠ Kamniškega bataljona	na centralni šoli (tudi za podružnico Gozd)	dopoldan od 8. do 12. ure popoldan od 14. do 18. ure
OŠ Komenda-Moste	šola v Mostah	dopoldan od 8. do 12. ure popoldan od 14. do 18. ure

Vpisovali bomo otroke, rojene leta 1984 do vključno 28. 2. 1985.

Na željo staršev bomo vpisovali tudi otroke, rojene od 1. 3. do 31. 8. 1985.

K vpisu prinesite otrokov izpisek iz rojstne matične knjige.

Delavska univerza Kamnik

vas vabi, da se izobražujete v izobraževalnih oblikah, ki jih bo pričela izvajati v oktobru 1990:

- Tečaji tujih jezikov za odrasle
 - nemški jezik, od I. do V. stopnje
 - angleški jezik, I. in II. stopnja
 - italijanski jezik, I. stopnja
 - španski jezik, I. stopnja
 - francoski jezik, I. stopnja

Tečaji tujih jezikov za otroke

- nemški jezik, I. stopnja za predšolske otroke
- I. stopnja za nižje razrede OŠ
- II. in III. stopnja za OŠ
- angleški jezik za predšolske otroke

2. Ostali tečaji

- strojepisje, začetni in nadaljevalni tečaj
- krojenje in šivanje, začetni in nadaljevalni tečaj
- higienski minimum, osnovni in obnovitveni tečaj
- tečaj knjigovodstva, vodenje knjigovodske evidence na računalniku
- angleščina za razumevanje in uporabo programskega programa WORDSTAR
- uporaba programskega paketa LOTUS (in QUATTRO)
- transcendentalna meditacija

3. Šolske oblike

- samoizobraževanje za ekonomskega in komercialnega tehnika
- osnovna šola za odrasle
- poslovodska šola

Prijave sprejemamo v septembru pisno ali po telefonu 831-064 ali 831-452. Za podrobnejše informacije vas pričakujemo tudi osebno na sedežu DU Kamnik, Novi trg 41/a, vsak dan od 7. do 14. ure, ob četrtkih od 12. do 19. ure.

Tudi v Kamniku poceni, hitro in kvalitetno do voznškega dovoljenja

AVTO CLUB

Zasebna avto-šola »Avto-club« P & K d.o.o. organizira v SENŠ Rudolfa Maistra Novi trg 41/a v Kamniku:

- tečaj CPP (cena 350,00 din) 24. 9. ob 18. uri
- tečaj PP (cena 420,00 din)
- ure praktične vožnje z avtomobili R-5, peugeot 205, zastava 128 in yugo (cena 160,00 din)
- zdravniške preglede za svoje kandidate

Čakalne dobe ni, omogočamo vožnjo 4x tedensko.

Uradne ure za september so vsak ponedeljek, sredo in četrtek od 16. do 18. ure v prostorih SENŠ Rudolfa Maistra, Novi trg 41 a, Kamnik (učilnica KS), tel. 721-825.

Se priporoča in vabi k sodelovanju »Avto-club« P & K d.o.o.

TRGOVINA »SCORPIO« V MOSTAH PRI KOMENDI

Nudimo vam po izredno ugodnih cenah:

- obutev domačih in tujih proizvajalcev
- usnjeno konfekcijo in galanterijo
- otroške, moške in ženske trenirke
- kavbojke in jakne iz jeansa
- modne dodatke

Odprto od 9.30 do 12. in od 15. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 13. ure.

Že vnaprej se veselimo vašega obiska!

DEMOS NA KAMNIŠKEM

bo zaposlil

ORGANIZACIJSKEGA
SEKRETARJA

z visoko ali višjo izobrazbo, zaželena pravna ali ekonomska fakulteta.

Pisne prijave pošljite na: Demos na Kamniškem, Titov trg 20, 61240 Kamnik, do 30. 9. 1990.

*Ko je srčna bolečina prevelika,
se tudi solza posuši,
le srce nemo kliče,
zakaj tebe dragi ati — ni.*

V SPOMIN

Mineva leto dni bolečine,
od kar nas je zapustil dragi mož,
ati, sin in brat

VIDO URŠIČ

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov grob in mu prižigate svečke

Njegovi

Avugst 1990

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je v 58. letu starosti zapustil naš dragi

VIKTOR
ČERNEVŠEK
z Duplice, Jakopičeva 11

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje. Posebej hvala dobrim sosedom za nesebično pomoč, osebju ZD Kamnik za zdravniško pomoč, pevcem, g. govorniku za ganljive besede slovesa in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem, ki ste ga spoštovali, imeli radi in ga pospremili na zadnji poti, še enkrat hvala.

Žalujoci vsi njegovi

Duplica, Tirosek, Tunjice, Podlom, Uršna sela, Zagreb, avgust 1990

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše draga mami, stare mame, prababice, tete in botrce

FRANCKE URŠIČ
iz Stahovice 20

se iskreno zahvaljujemo dr. Dopliharju za zdravniško pomoč, vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej hvala gospodu kanoniku Golobu za ganljive besede slovesa in Vlastu Kopaču ter Franciju Uršiču za poslovljni nagovor o mami življenjski poti. Prisrčna hvala tudi planincem PD Bajtar z Velike planine in pevcem za ganljivo petje.

Žalujoci vsi njeni

Stahovica, Gmajnica, Stranje, avgusta 1990

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustila draga žena, sestra in teta

ZOFKA
ŠKERJANC
iz Volčjega Potoka 12

Najtopleje se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Prisrčna hvala gospodu župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoci vsi njeni

Volčji Potok, Brezje nad Kamnikom, Düsseldorf, avgust 1990

NOVO V SALONU BODYFORM BRUMEN,
Kamnik, tel. doma 831-291,
salon Vrhpolje 41

Najnovejši medicinsko-kozmetični aparat mydren za odpravo celulita, maščobnih blazinic, edemov, za boljše prekrvavitev, za krepitev mišic (pasivni bodybuilding), za limfno drenažo celega telesa in s protibolečinskimi učinkom pri bolečinah v hrbtenici, sklepih in mišicah.

Strokovno svetovanje zdravnika specialista.

*Če bi solza dragih mrtve obudila,
ne bi tebe črna zemlja krila.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubelega moža, očeta, dedka, brata in strica

FRANCA
VIRIJANTA
iz Gradišča 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem iz Stola in PTT za podarjeno cvetje, izrečena sožalja in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi dr. Sedlaku in osebju ZD Kamnik. Se posebej hvala gospodu župniku za opravljen pogrebni obred, cerkvenim pevcem za zapete žalostinke, govorniku Albinu Piršu za lepe besede slovesa in zvonarjem za ganljivo zvonjenje pri Sv. Miklavžu. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: žena Milica, sin Branko, hčerki Marija in Danica z družinami in drugo sorodstvo

Gradišče, Kamnik, Duplica, Sidraž

ZAHVALA

Ob nenadni, prerani in boleči izgubi našega draga moža, očca in dedka

IVANA
ŠUNKARJA
upokojenega ročnega
oblikovalca iz Kamnika,
Pot na Poljane 15

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sodelavcem iz Titana in Svilanite, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami, nudili pomoč, ustno ali pisno izrazili sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala zdravstvenemu oddelku UKC Ljubljana za takojšnjo pomoč. Prav tako hvala govornikom društva upokojencev in zveze borcev, pevcem in duhovniku za opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci: žena Marija, sin Janez, hči Milena in hči Urška z družino

Avugst 1990

*Če bi solza dragih mrtve obudila,
ne bi Tebe, draga mama, zemlja krila.*

ZAHVALA

V 73. letu starosti nas je nenadoma zapustila draga mama, babica in prababica

IVANKA
BAUMAN
rojena SMEŠNJAVEC,
iz Podgorja 36

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in sodelavcem iz Stola in Titana za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej hvala govornikom za izrečene besede ob odprtem grobu, pevcem za ganljivo petje in gospodu župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoci vsi njeni

Podgorje, Bakovnik, Dortmund, julij 1990

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in tete

KRISTINE
KUCHAR
iz Krivčevega 12 e

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi sodelavcem iz Titana in Utoka za podarjeno cvetje in številno spremstvo na zadnji poti. Hvala tudi g. župniku za lep pogrebni obred in govorniku, ki je orisal njeno življenjsko pot.

Žalujoci vsi njeni

Avugst 1990

**AVTOŠOLA »AVRORA«
KOMENDA**

pričenja 20. 9. 1990 **TEČAJ PRVE POMOČI, TEČAJ CPP** pa okvirno 1. 10. 1990, takoj zatem **ure praktične vožnje** na vozilih cimos AX.

Prve tri ure so **brezplačne!**

Prijavite se lahko v pisarni krajevne skupnosti Komenda v ponedeljek, sredo ali petek od 9. do 11. in od 19. do 20. ure.

Informacije po telefonu 841-236.

**Srednja ekonomska in naravoslovna šola
Rudolfa Maistra, Kamnik**

išče

dvosobno stanovanje ali hišo

kjerkoli v občini, za mlado družino učitelja.

Ponudbe pošljite pisno ali ustno na naslov Srednja ekonomska in naravoslovna šola Rudolfa Maistra, 61240 Kamnik, Novi trg 41/a, ali po telefonu 831-064, do 14. ure.

VSE ZA VARNOST V VAŠEM DOMU

- popravila, pregledi in priklopi plinskih naprav (štedilniki, bojlerji, peči)
- prodaja plina
- prodaja rezervnih delov, svetil in kuhalnikov.

Odprto NON-STOP od 8. do 19. ure.

KLADNIK, Vrhpolje 125

tel. 832-872

Vse mine.
Na večer življenja
ostane le ljubezen
do Boga in bližnjega.
(s. Blandina)

ZAHVALA

Ob smrti naše sestre in tete,

JULKE TROBEVŠEK
iz Stahovice

Iskrena hvala vsem, ki ste ji darovali cvetje in jo pospremili na zadnji poti. Hvala g. župniku Tonetu za lepo opravljeni obred, pevcem za zapete pesmi in Janezu za odigrano Tišino.

Žalujoci: sestri Francka in Pepca, nečaki in nečakinje

Kamnik, Godič, avgust 1990

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
ata, starega ata, pradedka in strica

**IVANA
HOČEVARJA**
iz Vrhpolja pri Kamniku

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom – posebno Jošku Osenarju, znancem, sodelavcem iz Titana, Ideje in IMP za podarjeno cvetje, izrečena ustna in pisna sožalja in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala dr. Kržišnikovi na oddelku interne nege »CIM« za nesebično pomoč. Hvala dr. Kralju za dolgotrajno zdravljenje, tovarišem ZZB NOV za častno stražo ob krsti, Cirilu Merčunu za ganljive besede v imenu ZZB NOV, Antonu Modicu za besede slovesa v imenu upokojencev, pevcem za zapete žalostinke in gospodu župniku za opravljeni obred. Vsem še enkrat naša topla zahvala.

Žalujoci vsi njegovi

Avust 1990

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta,
starega očeta, pradedka, brata
in strica

**VALENTINA
ALPNERJA**

s Kregarjevega 3 pri Stahovici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem iz PTT Domžale in Stahovica za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebna zahvala pevcem in g. župniku za lepo opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi

Avust 1990

ZAHVALA

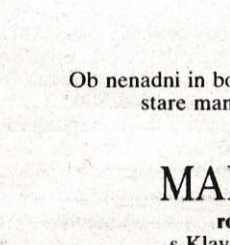
Ob prerani in boleči izgubi
drage hčere, žene, mame,
stare mame, sestre in svakinje

MARIJE BERLEC
iz Kamnika, Toma Brejca 16

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem iz Titana in Svilarita ter sodelavkam iz KIK-a za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Iskrena hvala patronažnim sestram iz ZD Kamnik in Titanove mu zdravniku za lajšanje bolečin ob obiskih na domu. Hvala tudi govorniku iz Titana, pevcem in g. župniku za lepo opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci: mama, ata, mož Lojze, hčeri Sonja z družino in Irena, sestri Metka, Angelca, brat Ivan in drugo sorodstvo

Velika Lašna, Kamnik, Vranja peč, Lukovica, Mekinje, Ljubljana, Celovec, Kavran, Rožično, avgust 1990

ZAHVALA

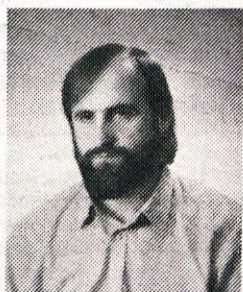
Ob nenadni in boleči izgubi drage žene, mame,
stare mame, sestre, tete in tašče

MARIJE ZAJC
rojene MATOZ
s Klavčičeve 4 v Kamniku

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala gospodu župniku, govorniku in pevcem za ganljivo petje.

Žalujoci: mož Jakob, sin Roman, hčerki Silva z družino in Brigita ter drugo sorodstvo

Kamnik, Ljubljana, Novo mesto, Štore, Laško, avgust 1990

Ak' silni glas bi gromu vzel,
da razodel bi vsem ljudem,
kar sem trpel, sam zase vem,
nihče nikdar bi ne verjel.

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustil
naš dragi sin, brat in stric

JANEZ KLEMEN
iz Kamnika, Svetčeva 6

V globoki potrnosti ne moremo najti pravih besed zahvale vsem sorodnikom, sosedom s Svetčeve in Podgorske poti, prijateljem, znancem in sodelavcem iz DO Domus Ljubljana za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, drugo pomoč in številno spremstvo v njegov prerani zadnji dom. Toplo zahvalo izrekamo pevcem Solidarnosti za ganljivo petje, cerkvenim pevcem, organistu Rudiju Zoretu in patru Franciju za lepo opravljeni pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: mama Angela, oče Leopold, sestra Majda in nečak Igor

Kamnik, julij 1990

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je
15. avgusta 1990 za vedno zapustil
dragi mož, oče, brat in stric

ALEŠ PLEVEL
p. d. Petrkov s Klanca
pri Komendi

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem iz Titana in Lončarskega podjetja Komenda za sočustvovanje, podarjeno cvetje, izrečena sožalja, sv. maše in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo g. župniku, zvonarju in cerkvenim pevcem za občuteno zapete pesmi na pogrebnem obredu.

Žalujoci: žena Mihaela, sinova Rajko in Viktor

Klanec, Bukovica, Velesovo, Študa, Repnje, avgust 1990

Nenadoma nas je zapustila
naša draga žena, mama, stara
mama, sestra, teta in prababica

ANA KOŽELJ
iz Podgorja 42

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki ste se prišli posloviti od nje, nam izrekli sožalje, ji poklonili cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Hvala g. župniku za lep pogrebni obred, pevcem za občuteno zapete pesmi in govorniku Antonu Modicu za izrečene besede v slovo.

Žalujoci: mož Pavle, sinova Štefan in Tone, hčerke Ivanka, Anica, Cita in Mojca z družinami ter drugo sorodstvo

Julij 1990

Ak' silni glas bi gromu vzel,
da razodel bi vsem ljudem,
kar sem trpel, sam zase vem,
nihče nikdar bi ne verjel.

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustil naš dragi
ata, stari ata, brat in stric

ALOJZ BERLEC
p. d. Gregorjevov Lojze z Duplice,
Ljubljanska 27

Sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem iz Stola, Ideje in Slovenske kmečke zveze so namenjene te besede tople zahvale za izkazano spoštovanje in pomoč, izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Prav tako hvala gasilcem in Cirilu Vidmarju za ganljive besede slovesa ter gospodu župniku za pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi

Duplica, Podgorje, Vodice, Podhruska, Kamnik, avgust 1990

ZAHVALA

V 68. letu nas je zapustil
dragi ata, stari ata, brat in stric

ANTON VIDMAR
iz Suhadol 9

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem sosedom, DO Utok, Stol in Eta za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in finančno pomoč. Iskrena hvala patronažni sestri Nevenki Hribar. Hvala vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti, praporščakom, govorniku Društva upokojencev Kamnik za poslovilne besede in gospodu župniku za lepo opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi

Avust 1990

ZAHVALA

V 51. letu starosti nas je po dolgi
bolezni zapustil naš dragi mož,
oče, stari oče, brat in stric

**PETER
ZAMLJEN**
iz Črne 16/a

Izrekamo globoko zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za pomoč, darovano cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njegovi prerani zadnji poti. Hvala g. župniku za pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke in govorniku za tople besede slovesa.

Žalujoci vsi njegovi

Črna, avgust 1990

ZAHVALA

V 91. letu starosti nas je po težki
bolezni za vedno zapustila
naša draga mama, stara mama,
prababica in teta

METKA MALI
p. d. Janežičeva mama
iz Kamnika, Rozmanova 11

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena pisna in ustna sožalja, podarjeno cvetje in tako številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej iskrena hvala gospodu župniku za lep pogrebni obred. Hvala predstavniku upokojenskega društva za poslovilne besede in pevcem Lire za zapete žalostinke.

Žalujoci vsi njeni

September 1990

Dan kamniških planin

Letošnji dan Kamniških planin je bil 22. julija na Kokrškem sedlu. Več sto planincev, ki so se srečanja udeležili, je bilo zadovoljnih in veselega razpoloženja. Že na predvečer srečanja je bilo v Cojzovi koči zelo živahno. 22. julija se je Kokrško sedlo kopalo v soncu, bližnja vrhova, Grintovec, Kalška gora, sta bila enkrat-

na, pogled proti Kokri ali dolini Kamniške Bistrice je bil čudovit. Dolge kolone obiskovalcev so prihajale iz obeh dolin, prišli so planinci tudi iz smeri Kamniškega sedla in Krvavca.

Ob napovedanem času, ob 11. uri, je to že tradicionalno srečanje začel predsednik kamniških planincev Slavko Rajh. V poz-

dravnem nagovoru je posredoval rezultate dela planinskega društva in razmišljal o nalogah, ki jih morajo planinci še opraviti.

Jože Dobnik, podpredsednik Planinske Zveze Slovenije, je razglabljal o nalogah planinske organizacije in že doseženih uspehih. Zadržal se je tudi ob vprašanju organiziranja podobnih planinskih srečanj, ki po njegovem mnenju krepijo in utrjujejo prijateljstvo med obiskovalci gora. Kamničane je pohvalil za dobro organizacijo in dober namen prireditve.

V kulturnem programu je sodeloval moški pevski zbor Lira iz Kamnika, ki je pod vodstvom Avgusta Ogrinca zapel več planinskih in narodnih pesmi. Povedati velja, da ta zbor vsako leto zelo uspešno sodeluje v kulturnem programu na Kamniškem oziroma Kokrškem sedlu.

Fanfaristi Kamniške godbe so se oglasili na začetku in ob koncu programa. Mladi ansambel Svetlin iz Tuštanja pri Moravčah je v programu sodeloval z vrsto veselih in poskočnih akordov (ansambel sestavljajo Aleš, Tomaž in Andrej Svetlin, vsi še šoloobvezni), kljub mladosti so skladbe

izvajali zelo ubrano in prijetno.

Ob spremljavi harmonikarja Jožeta Zajca je vsakoletni gost kamniških planinskih srečanj Rok Lap, sicer član Lire, zapel pesem Jaz sem gore sin.

Metka, oskrbnica koč na Kokrškem sedlu in njena vnukinja Iris sta veselo razpoloženje še povzdignili, ko sta na harmoniki zaigrali vrsto priljubljenih melodij. Veselo razpoloženje so z venčkom narodnih razvneli še »veseli gojzarji«.

Prijetno srečanje planincev na Kokrškem sedlu bo obiskovalcem ostalo še v dolgem spominu. Vsi udeleženci, med gosti je bil tudi predsednik MDO Ljubljana Peter Lavrič, so bili izredno zadovoljni.

Namen planinskega srečanja na Kokrškem sedlu je bil dosežen. Že tokrat so bili številni planinci odločeni, da se srečajo ponovno ob letu dni na Kamniškem sedlu.

Planinsko društvo Kamnik bo nadaljevalo s tako tradicijo srečanj, saj to planince še tesneje povezuje med seboj in utrjuje ljubezen do gora, do Kamniško-Savinjskih Alp.

STANE SIMŠIČ

Tingel – tangel na Kamniškem sedlu

Prvega avgusta je bilo Kamniško sedlo neposredno vključeno v priljubljeno oddajo Tingel-tangel (prej moped šov).

Radijski delavci so se vključili v program ob 11. uri, poleg za-

novi akumulatorjev.

V neposredni program sta se vključila še Cene Grilj, načelnik gorske reševalne službe v Kamniku, ki je govoril o reševanju v gorah in Francka Mihelič, oskrbni-

Vsi so sodelovali v oddaji

Odbojkarji se že pripravljajo

Po poletnih počitnicah, ki so jih kamniški odbojkarji, kot vsako leto, prekinili 28. julija s tradicionalnim turnirjem trojk, je bilo pravega počitka pravzaprav konec.

Na odprtih igriščih pri kopališču so se mnogi izmed njih z rekreativnim igranjem pripravljali že v juniju in juliju. Ta »trening« je letošnji zmagovalni trojki OK Kamnika: Franci Obolnar, Jernej Slabajna, Grega Hribar, prav gotovo pomagal, da so zdržali maratonski boj med dvaindvajse-

timi udeleženci turnirja. Se bolj pa to velja za presenečenje turnirja, za drugouvrščeno trojko:

Samo Hajdinjak, Grega Škorjanc, Juvan, ki so s prvaki izgubili častno z 21:13, Celjani (Murgelj, Mestnik, Stojakovič) so bili tretji pred tretjo kamniško ekipo: Marjan Novak, Robi Jenčič, Peter Hribar. Kot zanimivost naj povemo, da je trojka Sama Hajdinjaka izločila na poti do finala tudi odlično trojko Bleda v postavi Brumen, Ferjan ml. in Jerala.

Že sredi avgusta pa so pričeli z rednimi treningi vsi igralci kamniškega prvega moštva, ki nastopajo v zvezni ligi. Potem, ko so bili v lanskem sezoni odlični peti, za Salonitom, Brezovico, Rijeko, Jedinstvom (St. Pazova) in pred Kaknjem, Ljubljino, Famosom, Celikom, Aromo, Novim Zagrebom in INO, želijo letos doseči še kaj več.

Pod novim trenerjem Stanetom Ferjanom st. Z Bleda, bivšim odličnim igralcem, se sedaj pripravljajo razen Kšele, ki je od-

šel k združenju Olimpiji – Brežovici in Janeza Steleta, vsi dosedanja igralci. Računajo še na povratek iz vojske Črnučana Grege Kurnira, iz druge ekipe pa so se jim pridružili Samo Hajdinjak, Aleš Šarec in Mitja Koprivc. Prvo ekipo sedaj vodijo: Jernej Koncilja, ing. Ante Tadić in Janče Škorjanc.

V klubu se sedaj z vsemi močmi trudijo, da bi zagotovili najnujnejša finančna sredstva. Dobili so tudi novega tajnika, Marika Matjana. Drugo ekipo moških naj bi še naprej vodil Aleš Škorjanc, medtem ko upajo, da bo članice vodil oziroma treniral še Aco Jončeski in mladince Andreja Osolnik.

—an

Turnir vodilnih

Na igriščih pri Ledarju je bil teniški turnir vodilnih kadrov občine Kamnik (direktorji in zasebniki).

Turnirja se je udeležilo 16 igralcev, med njimi tudi predstavnica žensk.

Vodilni so bili na igrišču zagrizeni in borbeni. Po celodnevem igranju v čudovitem vremenu je zmagal Marjan URH, ki je v finalu premagal Marjana GRILCA. Zmagovalci so prejeli pokale, vsi udeleženci pa praktične nagrade. Ob pomoči nekaterih delovnih organizacij in zasebnikov, ki so prispevali nagrade, je turnir lepo uspel in upamo, da bo postal tradicionalen.

REZULTATI:

četrtfinale: GRILC M. : ANDREJAŠIČ J. 9:5

ŠEPETAVC M. : NOVAK M. 9:5

BAKOVNIK J. : KOVAČEVIČ Š. 9:5

URH M. : AJTNIK M. 9:8

polfinale: GRILC M. : ŠEPETAVC M. 6:0, 6:4

URH M. : BAKOVNIK J. 6:0, 6:0

finale: URH M. : GRILC M. 6:7, 6:1, 4:0 W. o.

za 3. mesto: ŠEPETAVC M. : BAKOVNIK J. 6:1, 6:3

TONE JERAS

Šahovski uspehi

V času šolskih počitnic je Petra Ipavec, članica šahovskega kluba Komenda, nastopila na treh velikih tekmovanjih.

Na 16. šahovskem prvenstvu mladink Republike Slovenije, ki je potekalo v Mariboru od 25. junija do 3. julija, je Petra Ipavec osvojila 5 točk iz devetih partij in v konkurenci 16 igralcev zasedla 6. mesto.

Na 18. šahovskem prvenstvu Jugoslavije za pionirke, od 1. do 16. avgusta v Palah nad Sarajevom, je Petra Ipavec iz petnajstih partij osvojila 9 točk in na koncu zasedla odlično 5. mesto.

Na 42. šahovskem prvenstvu članic republike Slovenije, od 20. do 28. avgusta v Ljubljani, je Petra Ipavec osvojila 5 točk iz devetih partij in kot najmlajša udeleženka tekmovanja osvojila 9. mesto v konkurenci 18 tekmovalk.

F. POGLAJEN

Balinarji Virtusa prvi

Balinarji dupliškega Virtusa so v desetih kolih ljubljanske občinske balinarske zveze zbrali 16 točk in s tem prvo mesto. Sledijo Zarja, Slovin, Budničar itd.

V okviru praznovanja občinskega praznika so dupliški balinarji pripravili tradicionalni balinarski maraton, v katerem so se pomerili z balinarji Budničarja s Količevega. Zmagali so člani Virtusa z rezultatom 167:151.

V tem času si prizadevajo, da bi dokončali nadstrešek nad balniščem in uredili sanitarije, za kar pričakujejo več razumevanja v svetu krajevnih skupnosti Duplica in tudi pri nekaterih posameznikih. Z dokončanjem del, za katera imajo gradbeno dovoljenje, bodo tudi zmanjšali morebitne zvočne vplive iz balinišča na okolico.

—lj

Karate klub Kamnik

vpisuje nove člane, članice in pionirke-ke v klub.

Treningi so prilagojeni za vse skupine. Poseben program treningov za dekleta v samoobrambi in pionirsko karate šolo.

Poleg športnega karateja, v katerega je vključen program za tekmovalce, se izvajajo tudi dihalne vaje med treningom, ki jih vadijo v modernem karateju.

Vpis in informacije vsak ponedeljek in sredo od 19. do 20. ure do 5. 10. 1990 v telovadnici Frana Albrehta. Treninge vodi Ivica Mršič 1. DAN, pomočnika pa sta Jenez in Boštjan Lakner 3. KYU.

Klub za letenje z jadralnimi padali tudi v Kamniku

Jadralno padalstvo se je zadnja leta močno razširilo tudi v Sloveniji. Zaradi množičnosti in neorganiziranega letenja je prihajalo pogosto tudi do nesreč. Zato in tudi zaradi ostalih prednosti, ki jih prinaša organizirano delo, so se jadralni padalci pričeli organizirati v klube, tako da danes deluje v Sloveniji že 12 klubov.

Sredi julija smo tudi v Kamniku ustanovili Klub za letenje z jadralnimi padali POLET. Trenutno je v klub včlanjenih 25 letalcev z jadralnimi padali, število članov pa je vsak teden večje. Na ustanovnem sestanku je bil za predsednika izbran Miran Žebalje, za podpredsednika pa Božo Breznik. Začrtali smo tudi smerice za nadaljnje delo, ki naj bi temeljilo na čim boljši vzgoji novih letalcev – pilotov, in čim bolj organiziranem letenju, tako da letalci ne bi bili prepuščeni samim sebi. V okviru kluba bo delovala tudi šola za letenje z jadralnimi padali, obstaja tudi želja po organizaciji padalske odprave v Afriko ali v Južno Ameriko, poleg tega pa bo preko kluba tudi lažje priti do kvalitetnih padal in ostale opreme.

**OGLAŠUJTE
V KAMNIŠKEM
OBČANU**

Poleg tega bo klub organiziral tudi izpite za pilote jadralnih padal in nabavil ustrezno literaturo, ki je nujna za varnejše letenje.

Ce vas zanima delo v klubu in ste pristaš jadralnega padalstva, se nam pridružite. Vse informacije o delu kluba lahko dobite v ŠPORT SERVISU na Kidričevi 64 v Kamniku.

—do—

Temeljni kamen na Kredarici

Podobno kot druge gorske koče in vrhovi v Kamniških Alpah, je tudi Kredarica s svojim rojkom Triglavom ena najbolj obiskanih gorskih točk. Posebnost le-teh je, da tu vsak dan najdeš skoraj več tujih kot domačih gostov, pa tudi slednji prihajajo iz vse Jugoslavije.

Zgodaj zjutraj 8. avgusta se nas je ducat Neveljčanov z neveljskim župnikom odpravilo prek Krme na Kredarico. Vzpon je bil vse prej kot težak, zato nam je šlo silovito hitro. Kmalu po prihodu na vrh so nam oznanili, da se ob 11. uri lahko udeležimo maše. Udeležilo se je več kot 20 duhovnikov iz Celovca, Dolenjske, Gorenjske in od drugod. Po hudomušnem govoru so nam tudi povedali, da bodo drugo leto ob takem času že blagoslovili skoraj narejeno kapelico. Ob koncu smo prisostvovali tudi bla-

goslovu temeljnega kamna za kapelico. Upamo, da bo mnogo ljudi pomagalo graditi tako pomembno stvar, ki bo za kapelico Marije Snežne na Veliki planini druga največja pridobitev. Mnogi ljudje je zasedla vsak prazen prostorček, ki je bil kljub slabim vremenskim pogojem zelo dobrodošel.

Ob koncu so se mnogi odpravili še na vrh Triglava, da so imeli »čisto vest«, nato pa jo po planinskih stopnicah ubrali v dolino. Nikjer jim ni manjkalo ne smeha in ne veselja, kaj šele kozarčka rdečega. Seveda pa se snidemo zopet prihodnje leto, saj ta štiri leta družjenja na Kredarici niso kar tako.

Ob kapelici se bomo sešli 14. avgusta in močno držimo fige, da bo lepo vreme in tako ne bo manjkalo veselja, smeha in ...

HELENA OMRZU

Slavko Rajh izroča darilo

Med udeleženci je bilo kar precej Kamničanov. Predsednik PD Kamnik Slavko Rajh je organizatorjem slovesnosti čestital in v imenu kamniških planincev izročil PD Jezersko lepo spominsko darilo, delo ljudske umetnice Kati Turkove. Posebno darilo je Slavko Rajh izročil tudi Andreju Krničniku, ki je že več kot 30 let oskrbnik Češke koče.

V pestrem kulturnem programu so po cerkvenih slovesnostih sodelovali še pevci, recitatorji in drugi.

STANE SIMŠIČ

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN – ustanovitelj in izdajatelj Skupščina občine Kamnik, – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Tone Ftičar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Duška Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Bojan Traven, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Janez Herle. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1, telefon 831-511, 831-504 in 831-266 interna 29 – žiro račun: Sredstva za dejavnost Kamniškega občana S0 Kamnik 50140-637-763592 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.